

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 58

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums

2006. gada 28. februāris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 318/2006 (2006. gada 20. februāris) par cukura tirgu kopīgu organizāciju 1
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 319/2006 (2006. gada 20. februāris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem 32
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 42

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 318/2006

(2006. gada 20. februāris)

par cukura tirgu kopīgu organizāciju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. pantu un 37. panta 2. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lauksaimniecības produktu kopējā tirgus darbībai un attīstībai būtu jānotiek līdztekus kopējās lauksaimniecības politikas izstrādei, un tas jo īpaši ietver lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju, kas atkarībā no produkta var izpausties dažādi.
- (2) Kopienas cukura tirgus pamatā ir principi, kuri citām kopīgo tirgu organizācijām ir būtiski reformēti. Lai ievērotu Līguma 33. pantā noteiktos mērķus, it īpaši lai stabilizētu tirgus un nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni cukura nozarē nodarbinātajiem lauku iedzīvotājiem, ir būtiski jāpārskata cukura tirgus kopīgā organizācija.
- (3) Ņemot vērā iepriekš minēto, Padomes Regula (EK) Nr. 1260/2001 (2001. gada 19. jūnijs) par cukura tirgu kopīgo organizāciju ⁽³⁾ būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (4) Salīdzināmās cenas būtu jānosaka par standarta kvalitātes balto cukuru un jēlcukuru. Šādai standarta kvalitātei vajadzētu būt vidējai kvalitātei, kas ir raksturīga Kopienā

ražotam cukuram un ko nosaka, pamatojoties uz cukura tirdzniecībā izmantotajiem kritērijiem. Tāpat vajadzētu būt iespējai pārskatīt šo standarta kvalitāti, lai jo īpaši ņemtu vērā tirdzniecības prasības un tehniskās analīzes attīstību.

- (5) Lai iegūtu uzticamu informāciju par Kopienas tirgus cenām cukuram, būtu jāizveido cenu paziņošanas sistēma, pamatojoties uz kuru varētu noteikt baltā cukura tirgus cenas līmeni.

- (6) Lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni Kopienas cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, ir jānosaka minimālā kvotas cukurbiešu cena atbilstīgi standarta kvalitātei, kas vēl būtu jādefinē.

- (7) Lai nodrošinātu cukura ražošanas uzņēmumu un cukurbiešu audzētāju tiesību un pienākumu taisnīgu sadalījumu, ir vajadzīgi konkrēti instrumenti. Tādēļ ir jāizstrādā standarta noteikumi, ar ko reglamentētu cukurbiešu pircēju un pārdevēju līgumattiecības. Dabas apstākļu, ekonomisko un tehnisko apstākļu dažādība apgrūtina vienotu noteikumu piemērošanu cukurbiešu iepirkšanai viscaur Kopienā. Jau patlaban pastāv nozares nolīgumi starp cukurbiešu audzētāju asociācijām un cukura ražošanas uzņēmumiem. Tādējādi ar vispārīgajiem noteikumiem jānosaka tikai minimālās garantijas, kas nepieciešamas gan cukurbiešu audzētājiem, gan cukura ražotājiem, lai nodrošinātu cukura tirgus vienmērīgu darbību, un jāparedz iespēja nozares nolīgumos atkāpties no dažiem šiem noteikumiem.

- (8) Vēl jāprojām ir spēkā iemesli, kas reiz Kopienai lika pieņemt ražošanas kvotu sistēmu cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam. Tomēr, ņemot vērā notikumus Kopienas un starptautiskajā līmenī, ražošanas sistēma ir jāpielāgo, lai paredzētu jaunu režīmu un samazinātu kvotas. Saskaņā ar iepriekšējo kvotu sistēmu dalībvalstij būtu jāpiešķir kvotas savā teritorijā reģistrētiem uzņēmumiem. Jaunajā cukura tirgu kopīgajā organizācijā būtu jāsaņem kvotu tiesiskais statuss, ciktāl saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi kvotu sistēma veido cukura tirgus regulēšanas mehānismu, lai nodrošinātu sabiedrības interesēs esošu mērķu sasniegšanu.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2006. gada 19. janvārī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2005. gada 26. oktobrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 39/2004 (OV L 6, 10.1.2004., 16. lpp.).

- (9) Atbilstīgi nesenajiem lēmumiem, ko eksporta subsīdiju sakarā pieņēmusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas grupa un Apelāciju iestāde jautājumos par ES eksporta subsīdijām cukuram, un, lai Kopienas uzņēmējiem nodrošinātu vienmērīgu pāreju no iepriekšējās kvotu sistēmas uz pašreizējo sistēmu, būtu jāpastāv iespējai, ka cukura ražošanas uzņēmumiem 2006./2007. tirdzniecības gadā piešķir papildu kvotu ar nosacījumiem, kuros ņem vērā zemāko C cukura cenu.
- (10) Lai līdzsvarotu cukura cenu samazinājuma ietekmi uz izoglikozi, kā arī būtu jāpiešķir papildu kvotas pašreizējiem izoglikozes kvotu saņēmējiem, lai izvairītos no sodiem par konkrētas kvalitātes izoglikozes ražošanu. Turklāt, lai ļautu pielāgoties dažu dalībvalstu saldinātāju nozarei, ar nosacījumiem, kas paredzēti piešķirot papildu kvotu, vajadzētu būt pieejamām papildkvotām.
- (11) Lai nodrošinātu to, ka Kopienā pienācīgi samazina cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanu, Komisijai pēc restrukturizācijas fonda darbības pārtraukšanas 2010. gadā, vajadzētu būt tiesīgai koriģēt kvotas līdz ilgtspējīgam līmenim.
- (12) Ņemot vērā vajadzību pēc zināma elastīguma valsts līmenī attiecībā uz strukturāliem pielāgojumiem pārstrādes rūpniecībā un cukurbiešu un cukurniedru audzēšanā laukos, kurā tiks piemērotas kvotas, dalībvalstīm noteiktās robežās būtu jāatļauj mainīt uzņēmumiem piešķirtās kvotas, tomēr neizrobežojot restrukturizācijas fonda darbību, kas izveidots kā instruments ar Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā ⁽¹⁾.
- (13) Cukura kvotas piešķir vai samazina pēc uzņēmumu apvienošanās vai uzņēmuma pārņemšanas, rūpnīcas pārņemšanas vai rūpnīcas izīrēšanas. Būtu jāizstrādā nosacījumi, ar kādiem dalībvalstis koriģē attiecīgo uzņēmumu kvotas, un vienlaikus jānodrošina tas, ka izmaiņas cukura ražošanas uzņēmumiem piešķirtajās kvotās nekaitē attiecīgo cukurbiešu vai cukurniedru audzētāju interesēm.
- (14) Tā kā ražošanas kvotu piešķiršana uzņēmumiem ir veids, kādā nodrošināt to, ka cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem maksā Kopienas cenas un ka viņu produkcijai ir noieta tirgus, tādēļ, pārdalot kvotas ražošanas reģionos, būtu jāņem vērā visu attiecīgo pušu, jo īpaši cukurbiešu un cukurniedru audzētāju intereses.
- (15) Lai paplašinātu cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa noietu Kopienas iekšējā tirgū, vajadzētu būt iespējamam cukuru, izoglikozi un inulīna sīrupu, ko Kopienā izmanto tādu konkrētu produktu kā ķīmisku vielu, zāļu, spirta vai ruma ražošanā, uzskatīt par ārpuskvotu produkciju saskaņā ar nosacījumiem, kuri vēl jāparedz.
- (16) Daļa ārpuskvotu produkcijas būtu jāizmanto, lai nodrošinātu pietiekamu piegādi visattālākajiem reģioniem, vai arī to varētu eksportēt saskaņā ar Kopienas saistībām PTO.
- (17) Ja saražotais cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzums pārsniedz kvotas, tad, lai izvairītos no tā, ka cukura pārpalikums izkropļo cukura tirgu, vajadzētu būt iespējamam izveidot mehānismu, ar ko cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa pārpalikumu varētu pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu un uzskatīt par nākamā gada kvotu produkciju.
- (18) Saistībā ar ārpuskvotu produkciju ir pieejami konkrēti mehānismi. Ja attiecībā uz noteiktiem daudzumiem netiek izpildīti spēkā esošie nosacījumi, būtu jāuzliek pārpalikuma nodeva, lai novērstu šādu daudzumu uzkrāšanos, kas varētu apdraudēt tirgus situāciju.
- (19) Lai palīdzētu segt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura tirgu kopīgo organizāciju, ir jāievieš ražošanas nodeva.
- (20) Lai nodrošinātu efektīvu cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas kontroli, būtu jāizveido ražotāju atzīšanas sistēma, un ražotājiem būtu jāiesniedz attiecīgajai dalībvalstij sīkas ziņas par savu ražošanas darbību.
- (21) Lai dotu ieguldījumu tirgus stabilizācijā gadījumiem, ja tirgus cenas konkrētā tirdzniecības gadā nokristu zem noteiktās salīdzināmās cenas nākamam tirdzniecības gadam, būtu jāslabā pagaidu un ierobežota intervences sistēma iepirkšanai.
- (22) Būtu jāievieš jauni tirgus instrumenti, ko pārvalda Komisija. Pirmkārt, ja baltā cukura tirgus cenas samazinās tiktāl, ka tās ir mazākas par salīdzināmo cenu, ražotājiem vajadzētu būt iespējai izmantot privātās uzglabāšanas shēmu saskaņā ar nosacījumiem, kas Komisijai vēl jāparedz. Otrkārt, lai saglabātu cukura tirgu strukturālo līdzsvaru cenu līmenī, kas maz atšķiras no salīdzināmās cenas, ir jābūt iespējamam Komisijai pieņemt lēmumu par cukura izņemšanu no tirgus uz tik ilgu laiku, kamēr tirgus atkal ir līdzsvarā.
- (23) Vienota Kopienas cukura tirgus izveide nozīmē arī tirdzniecības sistēmas ieviešanu uz Kopienas ārējām robežām. Šādā tirdzniecības sistēmā vajadzētu būt ietvertai ievadmuītai un eksporta kompensācijām, un principā tai būtu jāstabilizē Kopienas tirgus. Minētās tirdzniecības sistēmas pamatā vajadzētu būt saistībām, par kurām ir panākta vienošanās daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā.

⁽¹⁾ Skat. šī Oficiālā Vēstneša 42 lappusi.

- (24) Lai pārraudzītu apjomu, kādā notiek labības tirdzniecība ar trešām valstīm, būtu jāparedz importa un eksporta licenču režīms, kas ietvertu nodrošinājuma iemaksu, lai nodrošinātu, ka faktiski veic tos darījumus, par kuriem ir pieprasītas šādas licences.
- (25) Lai nodrošinātu to, ka šis tirdzniecības režīms var pienācīgi darboties, būtu jāparedz iespēja regulēt, vai, ja stāvoklis tirgū to prasa, aizliegt veikt ieviešanu pārstrādei.
- (26) Muitas nodokļu sistēma ļauj iztikt bez jebkādiem citiem aizsardzības pasākumiem pie Kopienas ārējām robežām. Ārkārtas apstākļos iekšējā tirgus un nodokļu mehānisms varētu izrādīties nepietiekams. Tādā gadījumā, lai neatstātu Kopienas tirgu bez aizsardzības pret traucējumiem, kas varētu rasties, Kopienai būtu jāspēj nekavējoties veikt visus vajadzīgos pasākumus. Minētajiem pasākumiem būtu jāatbilst Kopienas starptautiskiem pienākumiem.
- (27) Vairumā gadījumu muitas nodokļi, ko saskaņā ar PTO nolīgumiem piemēro lauksaimniecības produktiem, ir noteikti kopējā muitas tarifā. Tomēr attiecībā uz dažiem produktiem, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, papildu mehānismu ieviešana rada vajadzību nodrošināt izņēmumu pieļaušanas iespēju.
- (28) Lai novērstu vai neitralizētu to nelabvēlīgo ietekmi uz Kopienas tirgu, kas varētu rasties konkrētu lauksaimniecības produktu importa dēļ, šādu produktu imports būtu jāaizliedz ar papildu nodokli, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi.
- (29) Ir lietderīgi ar konkrētiem nosacījumiem piešķirt Komisijai pilnvaras atvērt un pārvaldīt tarifu kvotas, kuras izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai no Padomes pieņemtiem citiem tiesību aktiem.
- (30) Kopienai ir vairāki preferenču nolīgumi ar trešām valstīm par pieeju tirgum, kas ļauj šīm valstīm ar labvēlīgiem nosacījumiem uz Kopienas eksportēt cukurniedru cukuru. Tādēļ ir jāizvērtē rafinēšanas uzņēmumu vajadzība pēc rafinēšanai paredzēta cukura, un importa licences ar konkrētiem nosacījumiem jāpiešķir specializētiem uzņēmumiem, kas izmanto ievērojamu daudzumu importēta niedru jēlcukura un kuri uzskatāmi par pilnas slodzes Kopienas rafinēšanas uzņēmumiem.
- (31) Noteikumi tādas kompensācijas piešķiršanai par eksportu uz trešām valstīm, kuras pamatā ir cenu starpība Kopienas un pasaules tirgū un kura nepārsniedz ierobežojumus, kas noteikti atbilstīgi EK saistībām PTO, būtu jāizmanto, lai nodrošinātu iespējamo Kopienas līdzdalību starptautiskajā cukura tirdzniecībā. Uz subsidēto eksportu jāattiecinā daudzuma un budžeta izdevumu ierobežojumi.
- (32) Nosakot eksporta kompensācijas, jānodrošina atbilstība minētajiem vērtības ierobežojumiem, pārtraucot maksājumus saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondu. Pārtraudzību var veicināt, uzliekot par pienākumu iepriekš obligāti noteikt eksporta kompensācijas, vienlaikus pieļaujot iespēju attiecībā uz diferencētām kompensācijām mainīt noteikto galamērķi tā ģeogrāfiskā apgabala teritorijā, uz kuru attiecas vienota eksporta kompensācijas likme. Galamērķa maiņas gadījumā būtu jāmaksā faktiskajam galamērķim piemērojamā eksporta kompensācija, ievērojot maksimālo apjomu, ko piemēro iepriekš noteiktajam galamērķim.
- (33) Atbilstība daudzuma ierobežojumiem būtu jānodrošina ar drošu un efektīvu pārtraudzības sistēmu. Tādēļ eksporta kompensācijas būtu jāpiešķir tikai tad, ja ir izdota eksporta licence. Eksporta kompensācijas būtu jāpiešķir, nepārsniedzot apjomu, kas pieejams attiecībā uz katru konkrēto produktu. Izņēmumi no šā noteikuma būtu pieļaujami tikai tiem pārstrādātiem produktiem, kas nav minēti Līguma I pielikumā un kuriem nepiemēro daudzuma ierobežojumi. Būtu jāparedz atkāpe no prasības par precīzu atbilstību pārvaldības noteikumiem, ja eksports, par ko saņem eksporta kompensācijas, visticamāk, nepārsniedz noteikto daudzumu.
- (34) Piešķirot valsts atbalstu, apdraudētu uz kopējām cenām pamatotā vienotā tirgus pareizu darbību. Tādēļ Līguma noteikumi, ar ko reglamentē valsts atbalstu, būtu jāpiemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī kopīgā tirgus organizācija. Tomēr, lai mazinātu cukura nozares reformas gaidāmo ietekmi, konkrētos apstākļos būtu jāatļauj valsts atbalsta piešķiršana.
- (35) Dalībvalstīs, kurās gaidāms būtisks cukura kvotu samazinājums, cukurbiešu ražotāji saskarsies ar īpaši grūtām pielāgošanās problēmām. Šādos gadījumos pārejas posma Kopienas atbalsts cukurbiešu audzētājiem nebūs pietiekams, lai pilnībā risinātu cukurbiešu audzētāju grūtības. Tādēļ dalībvalstīm, kuras kvotu samazinājušas par vairāk kā 50 %, kamēr piemēro pārejas posma Kopienas atbalstu, būtu jāatļauj cukurbiešu ražotājiem sniegt valsts atbalstu. Lai izvairītos no tā, ka dalībvalstis piešķir valsts atbalstu apjomā, kas pārsniedz cukurbiešu audzētāju vajadzības, attiecīgā valsts atbalsta noteikšana būtu jāapstiprina Komisijai, izņemot Itāliju, kur maksimālo vajadzību, lai produktīvākie cukurbiešu ražotāji pielāgotos tirgus apstākļiem pēc reformas, var novērtēt EUR 11 apmērā par katru saražoto cukurbiešu tonnu. Turklāt, ņemot vērā īpašās Itālijā gaidāmās problēmas, būtu jāizstrādā noteikumi kārtībai, kas cukurbiešu audzētājiem no izsniegtiem valsts atbalstiem ļautu gūt tiešu vai netiešu labumu.

- (36) Somijā cukurbiešu audzēšana notiek īpašos ģeogrāfiskos un klimatiskos apstākļos, kas papildus vispārējai cukura sektora reformas ietekmei negatīvi ietekmē audzēšanu. Tādēļ būtu jāizstrādā noteikums, ar ko šai dalībvalstij pastāvīgi ļautu cukurbiešu audzētājiem izsniegt pienācīgu valsts atbalsta summu.
- (37) Ir lietderīgi paredzēt pasākumus, kas jāveic, ja Kopienas tirgu apdraud vai var apdraudēt ievērojams cenu kāpums vai kritums. Ar šiem pasākumiem var uz vajadzīgo laiku atvērt pazemināta tarifa kvotu cukura importam no pasaules tirgus.
- (38) Tā kā kopējais cukura tirgus nepārtraukti attīstās, tādēļ dalībvalstīm un Komisijai būtu pastāvīgi jāapmainās ar informāciju par būtiskākajiem notikumiem.
- (39) Pasākumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo regulu, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (40) Komisijai vajadzētu būt pilnvarām pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai ārkārtas situācijā risinātu konkrētas praktiskas problēmas.
- (41) Cukura ražošana attālākajos Kopienas reģionos noris citādi nekā pārējās Kopienas daļās. Tādēļ šajos reģionos nozare būtu finansiāli jāatbalsta, piešķirot minēto reģionu lauksaimniekiem resursus pēc to atbalsta programmu stāšanās spēkā, kas paredzētas, lai atbalstītu vietējo ražošanu, un ko dalībvalstis izstrādā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem ⁽²⁾. Šā paša iemesla dēļ Francijai būtu jāatļauj sniegt konkrētu valsts atbalsta summu tās visattālākajiem reģioniem.
- (42) Izdevumus, kas dalībvalstīm radušies, pildot no šīs regulas piemērošanas izrietošās saistības, būtu jāsedz Kopienai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1258/1999 (1999. gada 17. maijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽³⁾, un no 2007. gada 1. janvāra – saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu.
- (43) Pāreja no Regulas (EK) Nr. 1260/2001 pasākumiem uz tiem pasākumiem, kurus paredz ar šo regulu, kā arī pāreja

no tirgus situācijas 2005./2006. tirdzniecības gadā uz tirgus situāciju 2006./2007. tirdzniecības gadā un centieni nodrošināt, ka Kopiena ievēro starptautiskos pienākumus attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1260/2001 13. pantā minēto C cukuru, var radīt grūtības, kas šajā regulā nav skartas. Lai risinātu šādas grūtības, Komisija vajadzētu būt pilnvarām paredzēt pārejas posma pasākumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Cukura tirgu kopīgā organizācija, kas paredzēta ar šo regulu, attiecas uz šādiem produktiem.

CN Kods		Apraksts
a)	1212 91	Cukurbietes
	1212 99 20	Cukurniedres
b)	1701	Cukurniedru vai cukurbiešu cukurs un ķīmiski tīra saharoze cietā veidā
c)	1702 20	Kļavu cukurs un kļavu sīrups
	1702 60 95 un 1702 90 99	citi cukuri cietā stāvoklī un cukuru sīrupi, kam nav pievienoti aromatizētāji vai krāsvielas, izņemot laktozi, gliukozi, maltodekstrīnu un izoglikozi
	1702 90 60	Mākslīgais medus, arī maisījumā ar dabīgo medu
	1702 90 71	Graudzētais cukurs, kam saharozes saturs sausnā ir 50 % no svara vai vairāk
	2106 90 59	Aromatizēti vai iekrāsoti cukura sīrupi, izņemot izoglikozes, laktozes, glikozes un maltodekstrīna sīrupu
d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglikoze
e)	1702 60 80 1702 90 80	Inulīna sīrups
f)	1703	Melase, kas iegūta, ekstrahējot vai rafinējot cukuru
g)	2106 90 30	Aromatizēti vai iekrāsoti izoglikozes sīrupi
h)	2303 20	Cukurbiešu mīkstums, cukurniedru rauši un citi cukura ražošanas atlikumi

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005 (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

2. Visiem 1. punktā minētiem produktiem tirdzniecības gads sākas 1. oktobrī un beidzas nākamā gada 30. septembrī.

Tomēr 2006./2007. gada tirdzniecības gads sākas 2006. gada 1. jūlijā un beidzas 2007. gada 30. septembrī.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- 1) "baltie cukuri" ir cukuri, kas nav aromatizēti vai krāsoti un nesatur nekādus citus piemaisījumus un kam sausā veidā saharozes saturs, kuru nosaka ar polarimetrisko metodi, ir 99,5 % vai vairāk no svara;
- 2) "jēlcukuri" ir cukuri, kas nav aromatizēti vai krāsoti un nesatur nekādus citus piemaisījumus un kam sausā veidā saharozes saturs, kuru nosaka ar polarimetrisko metodi, ir mazāk nekā 99,5 % no svara;
- 3) "izoglikoze" ir produkts, ko iegūst no glikozes vai tās polimēriem un kam sausā veidā fruktozes saturs ir vismaz 10 % no svara;
- 4) "inulīna sīrups" ir nepastarpināts produkts, ko iegūst inulīna vai oligofruktožu hidrolīzē un kas sausā veidā satur vismaz 10 % fruktozes brīvā veidā vai kā saharozi, un kas izteikts kā cukura/izoglikozes ekvivalents; Lai izvairītos no tirgus ierobežojumu uzlikšanas produktiem ar zemu saldinātspējas pakāpi, ko ražo inulīna šķiedru pārstrādes uzņēmumi bez inulīna sīrupa kvotas, šo definīciju var grozīt saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.
- 5) "kvotas cukurs", "kvotas izoglikoze" un "kvotas inulīna sīrups" ir jebkurš daudzums saražotā cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa, kas ietilpst attiecīgā uzņēmuma kvotā konkrētam tirdzniecības gadam;
- 6) "rūpnieciskais cukurs" ir jebkurš daudzums saražotā cukura, ko attiecina uz konkrētu tirdzniecības gadu un kas pārsniedz 5. punktā minētos attiecīgos daudzumus, un kas paredzēts 13. panta 2. punktā minēta produkta rūpnieciskai ražošanai;
- 7) "rūpnieciskā izoglikoze" un "rūpnieciskais inulīna sīrups" ir jebkurš daudzums saražotās izoglikozes vai inulīna sīrupa, ko attiecina uz konkrētu tirdzniecības gadu un kas paredzēts 13. panta 2. punktā minēta produkta rūpnieciskai ražošanai;
- 8) "pārpalikuma cukurs", "pārpalikuma izoglikoze" un "pārpalikuma inulīna sīrups" ir jebkurš daudzums cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa, ko attiecina uz konkrētu tirdzniecības gadu un kas pārsniedz 5., 6. un 7. punktā minētos attiecīgos daudzumus;
- 9) "kvotas cukurbietes" ir visas cukurbietes, kas pārstrādātas kvotas cukurā;

10) "piegādes līgums" ir līgums, ko pārdevējs un uzņēmums noslēdz par cukurbiešu piegādi cukura ražošanai;

11) "nozares nolīgums" ir kāds no šādiem nolīgumu veidiem:

- a) nolīgums, kas noslēgts Kopienas līmenī pirms jebkādiem piegādes līgumiem, starp uzņēmumu valsts organizāciju grupu, no vienas puses, un pārdevēju valsts organizāciju grupu, no otras puses,
- b) nolīgums, kas noslēgts pirms jebkādiem piegādes līgumiem, starp attiecīgās dalībvalsts atzītiem uzņēmumiem vai uzņēmumu organizāciju, no vienas puses, un attiecīgās dalībvalsts atzītu pārdevēju asociāciju, no otras puses,
- c) ja neeksistē neviens no a) vai b) apakšpunktā minētajiem nolīgumiem – likums par uzņēmumiem un likums par kooperatīviem, ciktāl tie reglamentē cukurbiešu piegādi, ko veic cukura ražošanas uzņēmuma vai kooperatīva akcionāri vai dalībnieki,
- d) ja neeksistē neviens no a) vai b) apakšpunktā minētajiem nolīgumiem – vienošanās, kas pastāv pirms jebkādiem piegādes līgumiem, ja vien pārdevēji, uz kuriem attiecas minētā vienošanās, piegādā vismaz 60 % no kopējā cukurbiešu daudzuma, ko uzņēmums iepērk cukura ražošanai vienā vai vairākās rūpnīcās;

(12) "ĀKK/Indijas cukurs" ir cukurs ar KN kodu 1701 un ar izcelsmi valstīs, kas uzskaitītas VI pielikumā, importēts Kopienā saskaņā ar:

— ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma V pielikuma 3. protokolu

vai

— Eiropas Kopienas un Indijas Republikas Nolīgumu par cukurniedru cukuru ⁽¹⁾;

(13) "Pilna laika rafinētājs" ir ražotne:

— kuras vienīgā darbība ir importēta niedru jēlcukura rafinēšana,

vai

— kura 2004./2005. tirdzniecības gadā rafinēja vismaz 15 000 tonnu importēta niedru jēlcukura.

⁽¹⁾ OV L 190, 23.7.1975., 36. lpp.

II SADAĻA
IEKŠĒJAIS TIRGUS

1. NODAĻA

Cenas

3. pants

Salīdzināmās cenas

1. Salīdzināmā cena baltajam cukuram ir šāda:
 - a) EUR 631,9 par tonnu 2006./2007. un 2007./2008. tirdzniecības gadā;
 - b) EUR 541,5 par tonnu 2008./2009. tirdzniecības gadā;
 - c) EUR 404,4 par tonnu, sākot ar 2009./2010. tirdzniecības gadu.
2. Salīdzināmā cena jēlcukuram ir šāda:
 - a) EUR 496,8 par tonnu 2006./2007. un 2007./2008. tirdzniecības gadā;
 - b) EUR 448,8 par tonnu 2008./2009. tirdzniecības gadā;
 - c) EUR 335,2 par tonnu, sākot ar 2009./2010. tirdzniecības gadu.
3. Panta 1. un 2. punktā minētās salīdzināmās cenas piemēro neiepakotam cukuram, kas ir izvests no rūpnīcas. Tās piemēro baltajam cukuram un jēlcukuram, kuru standarta kvalitāte atbilst I pielikumā aprakstītajai kvalitātei.

4. pants

Cenu paziņošana

Komisija izveido informācijas sistēmu par cenām cukura tirgū, tai skaitā sistēmu cukura tirgus cenu līmeņa publicēšanai.

Minētās sistēmas pamatā ir informācija, ko iesniedz baltā cukura ražošanas uzņēmumi vai citi uzņēmēji, kas darbojas cukura tirdzniecībā. Šo informāciju apstrādā, ievērojot konfidencialitāti. Komisija nodrošina, ka publicētā informācija neļauj uzzināt atsevišķu uzņēmumu vai uzņēmēju cenas.

5. pants

Minimālā cukurbiešu cena

1. Minimālā kvotas cukurbiešu cena ir šāda:
 - a) EUR 32,86 par tonnu 2006./2007. tirdzniecības gadā;
 - b) EUR 29,78 par tonnu 2007./2008. tirdzniecības gadā;
 - c) EUR 27,83 par tonnu 2008./2009. tirdzniecības gadā;
 - d) EUR 26,29 par tonnu 2009./2010. tirdzniecības gadā.

2. Minimālo cenu, kas minēta 1. punktā, piemēro cukurbietēm, kuru standarta kvalitāte atbilst I pielikumā aprakstītajai kvalitātei.

3. Cukura ražošanas uzņēmumi, kuri iepērk kvotas cukurbietes, kas ir piemērotas pārstrādei cukurā un paredzētas pārstrādei kvotas cukurā, maksā vismaz minimālo cenu, ko koriģē, šo cenu palielinot vai samazinot, lai ņemtu vērā atkāpes no standarta kvalitātes.

4. Attiecībā uz cukurbiešu daudzumiem, kas atbilst rūpnieciskā cukura vai pārpalikuma cukura daudzumiem, kam piemēro 15. pantā paredzēto pārpalikuma maksājumu, attiecīgais cukura ražošanas uzņēmums koriģē pirkuma cenu tā, lai šī cena būtu vismaz vienāda ar kvotas cukurbiešu minimālo cenu.

6. pants

Starpnozaru nolīgumi

1. Nozares nolīgumi un piegādes līgumi atbilst 3. punkta prasībām un iepirkuma noteikumiem, kas paredzēti II pielikumā, jo īpaši attiecībā uz nosacījumiem, ar ko reglamentē cukurbiešu pirkšanu, piegādi, pārņemšanu un samaksu par tām.

2. Cukurbiešu un cukurniedru iepirkšanas noteikumus reglamentē ar nozares nolīgumiem, kas noslēgti starp šo izejvielu audzētājiem Kopienā un Kopienas cukura ražošanas uzņēmumiem.

3. Piegādes līgumos ir jānošķir tas, vai cukura daudzumi, ko paredzēts saražot no piegādātajām cukurbietēm, ir

— kvotas cukurs

vai

— ārpuskvotas cukurs.

4. Ikviens cukura ražošanas uzņēmums dalībvalstij, kurā tas ražo cukuru, iesniedz šādu informāciju:

a) šā panta 3. punkta pirmajā ievilkumā minēto cukurbiešu daudzums, par ko uzņēmums ir noslēdzis pirmssēšanas piegādes līgumus, un cukura sastāvs, kas ņemts vērā minētajos līgumos;

b) atbilstīgā prognozētā raža.

Dalībvalstis var pieprasīt papildu informāciju.

5. Cukura ražošanas uzņēmumiem, kas nav parakstījuši pirmssēšanas piegādes līgumus, kuros paredzēts maksāt kvotas cukurbiešu minimālo cenu par cukurbiešu daudzumu, kas atbilst attiecīgā uzņēmuma kvotas cukura daudzumam, par visām cukurbietēm, ko tie pārstrādā cukurā, pieprasa samaksāt vismaz minimālo kvotas cukurbiešu cenu.

6. Ar attiecīgās dalībvalsts atļauju nozares nolīgumos var pieļaut atkāpes no 3. un 4. punkta noteikumiem.

7. Ja nozares nolīgumu nav, attiecīgā dalībvalsts veic tādus pasākumus saskaņā ar šo regulu, kas vajadzīgi, lai aizsargātu attiecīgo pušu intereses.

2. NODAĻA

Kvotu produkcija

7. pants

Kvotu piešķiršana

1. Cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas kvotas valsts vai reģiona līmenī ir noteiktas III pielikumā.

2. Dalībvalstis piešķir kvotas katram cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumam, kas ir reģistrēts tās teritorijā un atzīts saskaņā ar 17. pantu.

Katram uzņēmumam piešķirtā kvota ir vienāda ar A un B kvotas kopējo daudzumu, ko uzņēmumam atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1260/2001 piešķirā par 2005./2006. tirdzniecības gadu.

3. Ja kvotu piešķir cukura ražošanas uzņēmumam, kuram ir vairākas ražotnes, dalībvalstis paredz pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pienācīgi aizsargātu cukurbiešu un cukurniedru audzētāju intereses.

8. pants

Cukura papildu kvota

1. Vēlākais līdz 2007. gada 30. septembrim jebkurš cukura ražošanas uzņēmums var lūgt dalībvalstij, kurā tas ir reģistrēts, piešķirt papildu cukura kvotu.

Maksimālās katrai dalībvalsti pieejamās papildu cukura kvotas ir noteiktas IV pielikuma 1. punktā.

2. Pamatojoties uz lūgumiem, dalībvalsts atbilstīgi mērķim un nediskriminējošiem kritērijiem paredz pieņemamos daudzumus. Ja summa šiem lūgumiem par papildu daudzumiem pārsniedz valstij pieejamo daudzumu, attiecīgā dalībvalsts paredz pieņemamo daudzumu proporcionālu samazinājumu. Rezultātā iegūtais daudzums ir papildu kvota, ko piešķir attiecīgam uzņēmumam.

3. Par papildu kvotām, kas uzņēmumam piešķirtas saskaņā ar 1. un 2. punktu, uzliek vienreizēju nodevu EUR 730 apmērā. To iekasē par katru piešķirtās papildu kvotas tonnu.

4. Vienreizējo nodevu, ko maksā saskaņā ar 3. punktu, kopumā dalībvalsts uzliek uzņēmumiem, kas atrodas tās teritorijā un kam ir piešķirta papildu kvota.

Attiecīgais cukura ražošanas uzņēmums vienreizējo nodevu samaksā termiņā, ko nosaka dalībvalsts. Šis termiņš nedrīkst būt vēlāks kā 2008. gada 28. februāris.

5. Ja cukura ražošanas uzņēmums nav samaksājis vienreizējo nodevu līdz 2008. gada 28. februārim, uzskata, ka papildu kvotas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam nav piešķirtas.

9. pants

Izoglikozes papildu kvota un papildkvota

1. Izoglikozes kopējo kvotu, kas noteikta III pielikumā, 2006./2007. tirdzniecības gadā papildina ar izoglikozes kvotu 100 000 tonnu apjomā. Pēc tam gan 2007./2008., gan 2008./2009. tirdzniecības gadā iepriekšējam tirdzniecības gadam noteikto kvotu vēlreiz papildina ar izoglikozes kvotu 100 000 tonnu apjomā.

Papildu kvotas dalībvalstis uzņēmumiem piešķir proporcionāli izoglikozes kvotai, kas piešķirta saskaņā ar 7. panta 2. punktu.

2. Itālija, Lietuva un Zviedrija pēc jebkura šo valstu attiecīgajā teritorijā reģistrēta uzņēmuma lūguma laikposmā no 2006./2007. tirdzniecības gada līdz 2009./2010. tirdzniecības gadam var piešķirt izoglikozes papildkvotu. Maksimālās katrai dalībvalsti pieejamās papildkvotas ir noteiktas IV pielikuma II punktā.

3. Par papildkvotām, kas uzņēmumam piešķirtas saskaņā ar 2. punktu, uzliek vienreizēju nodevu EUR 730 apmērā. To iekasē par katru piešķirtās papildu kvotas tonnu.

10. pants

Kvotu pārvaldība

1. Saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru kvotas, kas noteiktas III pielikumā, koriģē vēlākais līdz 2006. gada 30. septembrim par 2006./2007. tirdzniecības gadu un vēlākais līdz februāra beigām par iepriekšējo tirdzniecības gadu attiecībā uz 2007./2008., 2008./2009., 2009./2010. un 2010./2011. tirdzniecības gadu. Koriģējot ņem vērā rezultātus, kas gūti, piemērojot šīs regulas 8. un 9. pantu, šā panta 2. punktu, 14. pantu un 19. pantu un Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantu.

2. Ņemot vērā Padomes Regulā (EK) Nr. 320/2006 paredzētās restrukturizācijas shēmas piemērošanas rezultātus, Komisija vēlākais līdz 2010. gada februāra beigām saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par to, kādā procentuālā apjomā jāsamazina esošās cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa kvotas katrai dalībvalstij vai reģionam, lai izvairītos no tirdzniecības nelīdzsvarotības sākot ar 2010./2011. tirdzniecības gadu.

3. Dalībvalstis attiecīgi koriģē katram uzņēmumam piešķirto kvotu.

11. pants

Kvotu pārdale valsts līmenī

1. Dalībvalsts var samazināt cukura vai izoglikozes kvotu, kas piešķirta to teritorijā reģistrētam uzņēmumam:

— par vairāk nekā 25 % attiecībā uz 2006./2007. un 2007./2008. tirdzniecības gadu, vienlaicīgi ievērojot uzņēmumu brīvību ņemt dalību mehānismos, kas izveidoti ar Regulu (EK) Nr. 320/2006,

un

— par vairāk nekā 10 % attiecībā uz 2008./2009. un turpmākiem tirdzniecības gadiem.

2. Dalībvalstis var pārdalīt kvotas starp uzņēmumiem saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem un atbilstīgi visu iesaistīto pušu, jo īpaši cukurbiešu un cukurniedru audzētāju interesēm.

3. Daudzumus, kas samazināti saskaņā ar 1. un 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts piešķir vienam vai vairākiem tās teritorijā esošiem uzņēmumiem, kuriem kvota jau ir vai vēl nav piešķirta.

3. NODAĻA

Ārpuskvotu produkcija

12. pants

Piemērošanas joma

Tirdzniecības gadā saražotā cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa daudzumu, kas pārsniedz 7. pantā minēto kvotu, var:

- a) izlietot konkrētu produktu pārstrādei, kā minēts 13. pantā,
- b) pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu kā kvotu produkciju saskaņā ar 14. pantu,
- c) izmantot īpašam piegādes režīmam attālākajiem reģioniem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 247/2006 II sadaļu,

vai

- d) eksportēt atbilstīgi daudzumam, kas noteikts saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru, ievērojot saistības, kas izriet no atbilstīgi Līguma 300. pantam noslēgtajiem nolīgumiem.

Pārējiem daudzumiem piemēro pārpalikuma maksājumu, kas minēts 15. pantā.

13. pants

Rūpnieciskais cukurs

1. Rūpniecisko cukuru, rūpniecisko izoglikozi vai rūpniecisko inulīna sīrupu rezervē kāda 2. punktā minēta veida produktu ražošanai, ja:

- a) uz tiem attiecas piegādes līgums, ko pirms tirdzniecības gada beigām noslēguši ražotājs un lietotājs, kas abi ir atzīti saskaņā ar 17. pantu;
- b) tie ir piegādāti lietotājam vēlākais līdz nākamā tirdzniecības gada 30. novembrim.

2. Saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija sastāda to produktu sarakstu, kuru ražošanā izmanto rūpniecisko cukuru, rūpniecisko izoglikozi vai rūpniecisko inulīna sīrupu.

Šajā sarakstā jo īpaši ietver:

- a) bioetanolu, spirtu, rumu, dzīvo raugu un sīrupu daudzumus, kas paredzēti ziedēm, un tos, ko pārstrādās produktā ar nosaukumu "Rinse appelstroop";
- b) dažī rūpnieciskie produkti, kas nesatur cukuru, bet kuru apstrādē izmanto cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu;
- c) dažī ķīmiskās un farmaceitiskās rūpniecības produkti, kuru sastāvā ir cukurs, izoglikoze vai inulīna sīrups.

3. Ražošanas kompensāciju par produktiem, kas minēti 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, var piešķirt tad, ja pārpalikuma cukurs vai importētais cukurs, pārpalikuma izoglikoze vai pārpalikuma inulīna sīrups nav pieejami par cenu, kas atbilst šā panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētās produkcijas ražošanas cenai pasaules tirgū.

Ražošanas kompensācijas apjomu nosaka, jo īpaši ņemot vērā ar importētā cukura izmantošanu saistītās izmaksas, kas nozarei būtu jāsedz, veicot piegādes pasaules tirgū, un Kopienas tirgū pieejamā pārpalikuma cukura cenu vai salīdzināmo cenu, ja pārpalikuma cukura nav.

14. pants

Pārpalikuma cukura pārvešana

1. Uzņēmums var nolemt pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu visu produkciju vai daļu no produkcijas, kas saražota, pārsniedzot šim uzņēmumam piešķirto cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa kvotu, un uzskatīt to par daļu no nākamajā tirdzniecības gadā saražotās produkcijas. Neierobežojot 3. punkta noteikumus, minētais lēmums ir neatsaucams.

2. Uzņēmumi, kas pieņem 1. punktā minēto lēmumu:

a) informē attiecīgo dalībvalsti pirms dienas, ko šī dalībvalsts konkretizēs:

— starp kārtējā tirdzniecības gada 1. februāri un 30. jūniju par pārnestajiem cukurniedru cukura daudzumiem,

— starp kārtējā tirdzniecības gada 1. februāri un 15. aprīli par pārnestajiem citiem cukura vai inulīna sīrupa daudzumiem;

b) apņemas šādus daudzumus uz sava rēķina glabāt līdz kārtējā tirdzniecības gada beigām.

3. Ja attiecīgajā tirdzniecības gadā uzņēmuma galīgā produkcija bijusi mazāka, nekā to aptuveni novērtēja laikā, kad pieņēma lēmumu saskaņā ar 1. punktu, tad pārnesto daudzumu var koriģēt ar atpakaļejošu spēku vēlākais līdz nākamā tirdzniecības gada 31. oktobrim.

4. Pārnestos daudzumus uzskata par pirmajiem kvotas daudzumiem, kas saražoti nākamajā tirdzniecības gadā.

15. pants

Pārpalikuma maksājums

1. Pārpalikuma maksājumu piemēro daudzumiem, kas atbilst:

a) konkrētā tirdzniecības gadā saražotam pārpalikuma cukuram, pārpalikuma izoglikozei un pārpalikuma inulīna sīrupam, izņemot daudzumus, kas pārnesti uz nākamo tirdzniecības gadu kā kvotu produkcija un glabāti saskaņā ar 14. pantu, vai 12. panta c) un d) punktā minētos daudzumus;

b) rūpnieciskajam cukuram, rūpnieciskajai izoglikozei un rūpnieciskajam inulīna sīrupam, attiecībā uz kuriem līdz datumam, kas vēl jānosaka, nav iesniegti pierādījumi par pārstrādi 13. panta 2. punktā minēta veida produkcijā;

c) cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam, kas izņemti no tirgus saskaņā ar 19. pantu un attiecībā uz ko nav izpildīti 19. panta 3. punktā paredzētie pienākumi.

2. Pārpalikuma maksājumu nosaka saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru un pietiekami augstā līmenī, lai novērstu 1. punktā minēto daudzumu uzkrāšanos.

3. Pārpalikuma maksājumu, ko maksā saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts tās teritorijā esošiem uzņēmumiem uzliek atbilstīgi 1. punktā minēto produktu daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā konstatēti konkrētajiem uzņēmumiem.

4. NODAĻA

Tirgus pārvaldība

16. pants

Ražošanas nodeva

1. Sākot no 2007./2008. tirdzniecības gada cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumiem uzliek ražošanas nodevu par tiem piešķirto cukura kvotu, izoglikozes kvotu vai inulīna sīrupa kvotu.

2. Ražošanas nodeva ir EUR 12,00 par tonnu kvotas cukura un tonnu kvotas inulīna sīrupa. Ražošanas nodeva izoglikozei ir 50 % no cukuram piemērojamās nodevas.

3. Ražošanas nodevu, ko maksā saskaņā ar 1. punktu, kopumā dalībvalsts piemēro uzņēmumiem, kuri atrodas tās teritorijā, atbilstīgi konkrētā tirdzniecības gada kvotai, kas piešķirta attiecīgajam uzņēmumam.

Uzņēmumi veic maksājumus vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada februāra beigām.

4. Kopienas cukura un inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumi var pieprasīt, lai cukurbiešu vai cukurniedru audzētāji vai cigoriņu piegādātāji sedz līdz 50 % no attiecīgās ražošanas nodevas.

17. pants

Atzītie uzņēmēji

1. Pēc pieprasījuma dalībvalstis oficiāli atzīst cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumu vai arī uzņēmēju, kurš šos produktus pārstrādā tādos, kas minēti 13. panta 2. punktā, ja konkrētais uzņēmējs:

a) pierāda savu profesionālās ražošanas spēju;

b) piekrīt sniegt jebkuru šajā regulā paredzēto informāciju un tikt pakļauts šajā regulā paredzētajām pārbaudēm;

c) nav iesaistīts atzīšanas procedūras apturēšanā vai atsaukšanā.

2. Atzītie uzņēmumi sniedz dalībvalstij, kuras teritorijā notiek cukurbiešu vai cukurniedru novākšana vai arī rafinēšana, šādu informāciju:

a) cukurbiešu vai cukurniedru daudzumi, par kuriem ir noslēgts piegādes līgums, kā arī atbilstīgā prognozētā cukurbiešu vai cukurniedru raža un attiecīgi iegūstamais cukura daudzums no hektāra;

b) dati par provizoriskajām un faktiskajām cukurbiešu, cukurniedru un jēlcukura piegādēm, cukura ražošanu un cukura krājumiem;

c) pārdotā baltā cukura daudzumi un atbilstīgās cenas un nosacījumi.

18. pants

Privātā uzglabāšana un intervence

1. Ja vidējā Kopienā reģistrētā cena reprezentatīvā laika posmā ir un, visticamāk, saglabāsies mazāka par salīdzināmo cenu, tad, ņemot vērā situāciju tirgū, uzņēmumiem, kuriem ir cukura kvota, var piešķirt atbalstu baltā cukura privātai uzglabāšanai.

2. 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gadā katras cukura ražotājas dalībvalsts izraudzīta intervences aģentūra katrā tirdzniecības gadā Kopienai uzpērk līdz pat, izsakot ar balto cukuru, 600 000 tonnu jebkuru tai piedāvāto balto cukuru vai jēlcukuru, ja:

- tas ir ražots saskaņā ar kvotu un izgatavots no cukurbietēm vai cukurniedrēm, kas ievāktas Kopienas teritorijā;
- uz to attiecas glabāšanas līgums, kas noslēgts starp pārdevēju un intervences aģentūru.

Intervences aģentūras iepirkšanas cena ir 80 % no 3. pantā noteiktās salīdzināmās cenas nākamam tirdzniecības gadam pēc tirdzniecības gada, kurā iesniedza piedāvājumu. Ja cukura kvalitāte atšķiras no kvalitātes standarta, attiecībā uz kuru noteica salīdzināmo cenu, tad šo cenu attiecīgi palielina vai samazina.

3. Intervences aģentūras var pārdot cukuru tikai par cenu, kas ir augstāka par noteikto salīdzināmo cenu tirdzniecības gadam, kurā notiek pārdošana.

Tomēr saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru, ievērojot saistības, kas izriet no atbilstīgi Līguma 300. pantam noslēgtajiem nolīgumiem, var pieņemt lēmumu, ka intervences aģentūras:

a) var pārdot cukuru par cenu, kas ir vienāda ar pirmajā daļā minēto salīdzināmo cenu vai zemāka par to, ja cukuru paredzēts:

- izmantot dzīvnieku barībai,

vai

- izmantot eksportam vai nu bez papildu pārstrādes, vai pastrādājot to produktos, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā, vai precēs, kuras uzskaitītas šīs regulas VII pielikumā.

b) dara to pārvaldībā esošo nepārstrādāto pārtikā lietojamo cukuru pieejamu iekšējā Kopienas tirgū tām labdarības organizācijām, ko atzīst attiecīgās dalībvalstis, vai Komisija, ja dalībvalsts nav atzinusi nevienu šādu organizāciju, par cenu, kas ir zemāka par esošo salīdzināmo cenu vai par brīvu, lai to izdalītu ārkārtas situāciju individuālās palīdzības operācijās.

19. pants

Cukura izņemšana

1. Lai tirgū saglabātu strukturālo līdzsvaru tādā cenas līmenī, kas daudz neatšķiras no salīdzināmās cenas, ņemot vērā Kopienas pienākumus, kuras izriet no nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, līdz nākamā tirdzniecības gada sākumam no tirgus var izņemt visām dalībvalstīm vienādu kvotas cukura, kvotas izoglikozes un kvotas inulīna sīrupa procentuālo daļu.

Minētajā gadījumā attiecībā uz ievestā jēlcukura rafinēšanu ierašanās vajadzīgās piegādes, kas minētas šīs regulas 29. panta 1. punktā, konkrētajam tirdzniecības gadam samazina par tādu pašu procentuālo daļu.

2. Izņemamo procentuālo daļu, kas minēta 1. punktā, nosaka vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada 31. oktobrim, pamatojoties uz minētajam tirdzniecības gadam prognozētajām tirgus tendencēm.

3. Ikviens uzņēmums, kam ir piešķirta kvota, izņemšanas periodā uz sava rēķina glabā cukura daudzumus, kas atbilst 1. punktā minētajai procentuālajai daļai, kuru piemēro šā uzņēmuma kvotu produkcijai konkrētajā tirdzniecības gadā.

Tirdzniecības gadā izņemtos cukura daudzumus uzskata par pirmajiem kvotā ietilpstošajiem daudzumiem, kas saražoti nākamajā tirdzniecības gadā. Tomēr, ņemot vērā prognozētās cukura tirgus tendences, saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt, ka kārtējā un/vai nākamajā tirdzniecības gadā visu izņemto cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu vai daļu no tā uzskata par:

- pārpalikuma cukuru, pārpalikuma izoglikozi vai pārpalikuma inulīna sīrupu, kas ir pieejams kā rūpnieciskais cukurs, rūpnieciskā izoglikoze vai rūpnieciskais inulīna sīrups,

vai

- papildkvotas produkciju, kuras daļu var rezervēt eksportam, ievērojot saistības, kas izriet no atbilstīgi Līguma 300. pantam noslēgtajiem nolīgumiem.

4. Ja cukura piegāde Kopienā nav pietiekama, saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt, ka noteiktu daudzumu izņemtā cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa drīkst pārdot Kopienas tirgū pirms izņemšanas perioda beigām.

20. pants

Uzglabāšana saskaņā ar atšķirīgiem pasākumiem

Cukuru, ko tirdzniecības gadā uzglabā saskaņā ar vienu no 14. pantā, 18. pantā vai 19. pantā minētajiem pasākumiem, nedrīkst privātās vai valsts glabātuvēs uzglabāt saskaņā ar jebkuru citu no šiem noteikumiem.

III SADAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

1. NODAĻA

Kopēji importa un eksporta noteikumi

21. pants

Kombinētā nomenklatūra

Šīs regulas aptverto produktu tarifu klasifikācijā piemēro vispārīgos kombinētās nomenklatūras interpretēšanas noteikumus un konkrētos tās piemērošanas noteikumus. Tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

22. pants

Vispārējie principi

Ja vien šajā regulā vai noteikumos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

- a) iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim;
- b) piemērot jebkādas kvantitatīvus ierobežojumus vai pasākumus, kam ir līdzvērtīga ietekme.

23. pants

Eksporta un importa licences

1. Lai Kopienā importētu vai no tās eksportētu jebkurus 1. panta 1. punktā minētos produktus, izņemot h) apakšpunktā minētos, jāuzrāda importa un eksporta licence. Tomēr var paredzēt atkāpes, ja konkrētu cukura importa gadījumu pārvaldībai licences nav nepieciešamas.

2. Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no tā, kur Kopienā šis pretendents ir reģistrēts, un neierobežojot pasākumus, ko veic, lai piemērotu šīs regulas 28. un 32. pantu, Padomes Regulas (EK) Nr. 980/2005 (2005. gada 27. jūnijs) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu ⁽¹⁾ 12. panta 5. punktu un nolīgumus, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 133. vai 300. pantu.

3. Importa un eksporta licences ir spēkā visā Kopienā.

Licences izdod ar noteikumu, ka ir iemaksāts nodrošinājums, ar ko garantē to, ka produktus importē vai eksportē licences derīguma termiņa laikā. Izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja minētajā laika posmā importu vai eksportu neveic vai veic tikai daļēji.

4. Licences derīguma termiņu nosaka saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

24. pants

Ievešana pārstrādei

Ciktāl tas vajadzīgs, lai cukura tirgus kopīgā organizācija darbotos pareizi, ievēšanu pārstrādei attiecībā uz 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem var pilnībā vai daļēji aizliegt saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

25. pants

Aizsardzības pasākumi

1. Ja viena vai vairāku 1. panta 1. punktā minēto produktu imports vai eksports Kopienas tirgū rada vai var radīt nopietnus traucējumus, kas var apdraudēt Līguma 33. pantā noteikto mērķu sasniegšanu, tad, kamēr minētais traucējums vai traucējuma draudi ir novērsti, ievērojot Kopienas starptautiskās saistības, tirdzniecībā var piemērot atbilstīgus pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pieņem lēmumu par vajadzīgajiem pasākumiem.

Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem lēmumu trīs darbdienu laikā pēc šā lūguma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, kas ir piemērojami nekavējoties.

⁽¹⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

3. Pasākumus, par kuriem Komisija pieņēmusi lēmumus saskaņā ar 2. punktu, dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē trīs darbdienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk nekavējoties. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var grozīt vai atcelt attiecīgos pasākumus mēneša laikā no dienas, kurā tos iesniedza izskatīšanai Padomē.

4. Tomēr pasākumus, kas attiecas uz PTO dalībvalstīm un ko pieņem saskaņā ar šo pantu, piemēro, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 3285/94 (1994. gada 22. decembris) par kopējiem importa noteikumiem un Regulas (EK) Nr. 518/94 atcelšanu⁽¹⁾.

2. NODAĻA

Importam piemērojamie noteikumi

26. pants

Ievedmuita

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, uz 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem attiecina kopējā muitas tarifa ievedmuitas likmes.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija var pilnībā vai daļēji apturēt ievedmuitas piemērošanu konkrētiem daudzumiem turpmāk minēto produktu, lai šādi nodrošinātu to, ka Kopienas tirgum tos piegādā pietiekamā apjomā, ievēdot no trešām valstīm:

— rafinēšanai paredzēts jēlcukurs ar KN kodu 1701 11 10 un 1701 12 10,

— melase ar KN kodu 1703.

3. Lai garantētu piegādes, kas vajadzīgas, lai ražotu 13. panta 2. punktā minētos produktus, Komisija var pilnībā vai daļēji apturēt ievedmuitas piemērošanu konkrētiem daudzumiem baltā cukura ar KN kodu 1701 un izoglikozes ar KN kodu 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 un 1702 90 30.

27. pants

Importa pārvaldība

1. Lai nepieļautu vai novērstu tādu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, ko rada dažu 1. panta 1. punktā uzskaitītu konkrētu lauksaimniecības produktu imports, viena vai vairāku šādu produktu importam saskaņā ar kopējā muitas tarifā noteikto ievedmuitas likmi uzliek papildu ievedmu, ja ir izpildīti nosacījumi, ko paredzēs atbilstīgi 40. panta 1. punkta e) apakšpunktam, izņemot, ja ir maz ticams, ka šis imports varētu traucēt Kopienas tirgu vai ja rezultāts nebūtu samērojams ar paredzēto mērķi.

2. Importam par cenu, kas ir mazāka par to, kuru Kopiena paziņojusi Pasaules Tirdzniecības organizācijai ("sprūda cena"), var uzlikt papildu ievedmu.

Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot minēto papildu ievedmu, nosaka, pamatojoties uz attiecīgā sūtījuma CIF importa cenām.

Tādēļ CIF importa cenas salīdzina ar konkrētā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai Kopienas importa tirgū.

3. Papildu ievedmu var uzlikt arī tad, ja importa apjoms tajā gadā, kurā rodas vai var rasties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme, pārsniedz līmeni, kas pamatots ar tirgus piekļuves iespējām, kuras definētas kā attiecīgā vietējā patēriņa procentuālā daļa iepriekšējos trīs gados ("sprūda apjoms").

28. pants

Tarifu kvotas

1. Tarifu kvotas 1. panta 1. punktā minēto produktu ievēšanai, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, vai no kāda cita Padomes dokumenta, Komisija atver un pārvalda saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, ko pieņem atbilstīgi šīs regulas 39. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

2. Tarifu kvotas pārvalda tā, lai novērstu attiecīgo uzņēmēju diskrimināciju, un to veic, piemērojot vienu no turpmāk minētajām metodēm vai šo metožu apvienojumu, vai citu atbilstīgu metodi:

a) metode, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība (princips "kas pirmais iesniedz, to pirmo apkalpo");

b) kad pieteikumi jau ir iesniegti, metode, kas paredz sadalīt proporcionāli prasītajiem daudzumiem ("vienlaicīgā pārbaude");

c) metode, kura paredz ņemt vērā tradicionālos tirdzniecības modeļus ("tradicionālā/jaunpienācēju metode").

3. Ar izvēlēto pārvaldības metodi vajadzības gadījumā pienācīgi ievēro prasības attiecībā uz piegādēm Kopienas tirgum un arī vajadzību saglabāt tirgus līdzsvaru.

29. pants

Ierastās vajadzīgās piegādes rafinēšanas nozarē

1. Atkāpjoties no 19. panta 1. punkta, ierastās vajadzīgās piegādes cukura rafinēšanas nozarē Kopienā, izsakot ar balto cukuru, ir 1 796 351 tonnas vienam tirdzniecības gadam.

⁽¹⁾ OV L 349, 31.12.1994., 53. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2200/2004 (OV L 374, 22.12.2004., 1. lpp.).

2006./2007., 2007./2008. un 2008./2009. tirdzniecības gadam ierastās vajadzīgajās piegādes sadalīs šādi:

— 296 627 tonnas Francijai;

— 291 633 tonnas Portugālei;

— 19 585 tonnas Slovēnijai;

— 59 925 tonnas Somijai;

— 1 128 581 tonnas Apvienotajai Karalistei.

2. Ierastās vajadzīgās piegādes, kas minētas 1. punkta pirmajā daļā palielina:

a) par 50 000 tonnām 2007./2008. tirdzniecības gadā un par 100 000 tonnām, sākot no 2008./2009. tirdzniecības gada. Šos daudzumus Itālijai dara pieejamus 2007./2008. tirdzniecības gadā un 2008./2009. tirdzniecības gadā;

b) par 30 000 tonnām no 2006./2007. tirdzniecības gada un par papildu 35 000 tonnām no tirdzniecības gada, kurā cukura kvotu samazināja vismaz par 50 %.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētie daudzumi attiecas uz niedru jēlcukuru un 2006./2007., 2007./2008. un 2008./2009. tirdzniecības gadā tie ir rezervēti vienīgajai cukurbiešu pārstrādes rūpnīcai, kas darbojas Portugālē 2005. gadā. Šo pārstrādes rūpnīcu uzskata par pilnas slodzes rafinētāju.

3. Rafinēšanai paredzēta cukura importa licences izsniedz tikai pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumiem, ja attiecīgie daudzumi nepārsniedz daudzumus, ko var importēt atbilstīgi 1. un 2. punktā minētajām ierastajām vajadzīgajām piegādēm. Attiecīgās licences var nodot tikai citiem pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumiem, un šo licenču derīguma termiņš beidzas tā tirdzniecības gada beigās, kuram tās ir izsniegtas.

Šo punktu piemēro attiecībā uz 2006./2007., 2007./2008. un 2008./2009. tirdzniecības gadu un attiecībā uz turpmāko tirdzniecības gadu pirmajiem trim mēnešiem.

4. Ievedmuitas piemērošanu rafinēšanai paredzētam niedru cukuram ar KN kodu 1701 11 10 un ar izcelsmi valstīs, kas minētas VI pielikumā, aptur attiecībā uz papildu daudzumu, kas vajadzīgs, lai 2006./2007., 2007./2008. un 2008./2009. tirdzniecības gadā nodrošinātu pietiekamu piegādi pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumiem.

Papildu daudzumu nosaka saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz attiecību starp 1. punktā minētajām ierastajām vajadzīgajām piegādēm un prognozētajām rafinējamā cukura piegādēm attiecīgajā tirdzniecības gadā. Šo attiecību var pārskatīt tirdzniecības gada gaitā saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru, un to var pamatot ar kādreizējo vienotas likmes summu novērtējumu attiecībā uz patēriņam paredzēto jēlcukuru.

30. pants

Garantētā cena

1. ĀKK/Indijas cukuram noteikto garantēto cenu piemēro standarta kvalitātes jēlcukura un baltā cukura importam no

a) mazāk attīstītajām valstīm saskaņā ar režīmu, kas minēts 12. un 13. pantā Regulā (EK) Nr. 980/2005;

b) šīs regulas VI pielikumā minētajām valstīm par papildu daudzumu, kas minēts 29. panta 4. punktā.

2. Kopā ar importa licences pieteikumiem par cukuru, kam piemēro garantēto cenu, iesniedz eksportētājvalsts iestāžu izdotu eksporta licenci, ar ko apliecina konkrētā cukura atbilstību attiecīgajos nolīgumos paredzētajiem noteikumiem.

31. pants

Cukura protokolā paredzētās saistības

Saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ĀKK/Indijas cukuru Kopienā importē saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma V pielikuma 3. protokolā un Eiropas Kopienas un Indijas Republikas Nolīgumā par cukurniedru cukuru. Ar minētajiem pasākumiem vajadzības gadījumā var paredzēt atkāpi no šīs regulas 29. panta.

3. NODAĻA

Eksportam piemērojamie noteikumi

32. pants

Eksporta kompensāciju piemērošanas joma

1. Ciktāl tas vajadzīgs, lai 1. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos produktus varētu eksportēt bez turpmākas šo produktu pārstrādes vai VII pielikumā minēto pārstrādāto produktu veidā, pamatojoties uz cukura kursu vai cenām pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no atbilstīgi Līguma 300. pantam noslēgtajiem nolīgumiem, minēto kursu vai cenu un Kopienas cenu starpību var segt ar eksporta kompensāciju palīdzību.

2. Var paredzēt eksporta kompensāciju piešķiršanu par produktiem, kas minēti 1. panta 1. punkta d) un g) apakšpunktā un ko eksportē bez turpmākas pārstrādes vai VII pielikumā minēto pārstrādāto produktu veidā.

Tādā gadījumā kompensācijas summu par tonnu sausnas nosaka, ņemot vērā jo īpaši:

- a) kompensāciju, ko piemēro, eksportējot produktus ar KN kodu 1702 30 91,
- b) kompensāciju, ko piemēro, eksportējot 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos produktus,
- c) plānotā eksporta ekonomiskos aspektus.

3. Eksporta kompensācija par tādas standarta kvalitātes jēlcukuru, kā noteikts I pielikumā, nedrīkst pārsniegt 92 % no apjoma, kas piešķirts par balto cukuru. Tomēr šo ierobežojumu nepiemēro eksporta kompensācijām, kas jānosaka attiecībā uz lielkristālu cukuru.

4. Eksporta kompensācijas par produktiem, ko eksportē VII pielikumā minēto pārstrādāto produktu veidā, nedrīkst pārsniegt kompensācijas, ko piemēro tādiem pašiem produktiem, kurus eksportē bez turpmākas pārstrādes.

33. pants

Eksporta kompensāciju noteikšana

1. Daudzumus, ko drīkst eksportēt ar eksporta kompensāciju, piešķir pēc metodes, kura

- a) ir vispiemērotākā attiecīgajam produktu veidam un stāvoklim konkrētajā tirgū un ļauj visefektīvāk izmantot pieejamos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, nediskriminējot attiecīgos uzņēmējus, konkrēti lielos vai mazos uzņēmējus;
- b) administratīvā ziņā no uzņēmēju viedokļa ir visvienkāršākā, bet apmierina administratīvās prasības.

2. Eksporta kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tomēr attiecīgā gadījumā pasaules tirgus stāvokļa vai konkrētu tirgu īpašo prasību dēļ tās var atšķirties atkarībā no galamērķa.

Eksporta kompensācijas nosaka saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

Kompensācijas var noteikt šādi:

- a) ar regulāriem starplaikiem;
- b) konkursa kārtībā produktiem, kuriem kādreiz ir bijusi paredzēta šī procedūra.

Ja eksporta kompensācijas nosaka ar regulāriem starplaikiem, vajadzības gadījumā Komisija starplaikā vai nu pēc dalībvalsts lūguma, vai pati pēc savas ierosmes var šīs kompensācijas grozīt.

3. Eksporta kompensācijas par produktiem, kas minēti 32. panta 1. un 2. punktā un ko eksportē bez turpmākas pārstrādes, piešķir tikai tad, ja ir iesniegts pieteikums un uzrādīta eksporta licence.

Eksporta kompensācija, ko piemēro 32. panta 1. un 2. punktā minētajiem produktiem, kurus eksportē bez turpmākas pārstrādes, ir tā kompensācija, ko piemēro licences pieteikuma iesniegšanas dienā, un – diferencētas kompensācijas gadījumā – ko piemēro tajā pašā dienā attiecībā uz

- a) licencē norādīto galamērķi,

vai

- b) attiecīgā gadījumā, faktisko galamērķi, ja tas atšķiras no licencē norādītā galamērķa, un šādā gadījumā piemērojamā summa nedrīkst pārsniegt summu, ko piemēro attiecībā uz licencē norādīto galamērķi.

4. Šā panta 3. punkta piemērošanas jomu var paplašināt, attiecinot to arī uz konkrētiem produktiem, ko eksportē kā pārstrādātus produktus, kuri minēti VII pielikumā, un to veic saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 16. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 3448/93 (1993. gada 6. decembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm ⁽¹⁾. Saskaņā ar minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus.

34. pants

Eksporta robežlielumi

To apjoma saistību ievērošanu, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta licencēm, kas izdotas par atskaites periodu, kuru piemēro attiecīgajiem produktiem.

35. pants

Eksporta ierobežojumi

1. Ja viena vai vairāku 1. panta 1. punktā minēto produktu kursi vai cenas pasaules tirgū sasniedz tādu līmeni, kas traucē vai varētu traucēt piegādes pieejamību Kopienas tirgū, un ja minētā situācija varētu turpināties un pasliktināties, galējas nepieciešamības gadījumos var veikt attiecīgus pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2580/2000 (OV L 298, 25.11.2000., 5. lpp.).

2. Pasākumus, ko pieņem saskaņā ar šo pantu, piemēro, ievērojot saistības, kuras izriet no nolīgumiem, kas noslēgti atbilstīgi Līguma 300. panta 2. punktam.

IV SADAĻA

VISPĀRĒJIE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Vispārējie noteikumi

36. pants

Valsts atbalsts

1. Ja šajā regulā nav noteikts citādi, to produktu ražošanai un tirdzniecībai, kas minēti 1. panta 1. punktā, piemēro Līguma 87., 88. un 89. pantu, izņemot valsts atbalstu, kas noteikts šā panta 2. un 3. punktā.

2. Dalībvalstis, kas samazina cukura kvotas par vairāk nekā 50 %, var piešķirt pagaidu valsts atbalstu uz laiku, kurā cukurbiešu audzētājiem maksā pārejas posma atbalstu saskaņā ar 10.f nodaļu Padomes Regulā (EK) Nr. 319/2006 (2006. gada 20. februāris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽¹⁾. Komisija, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts pieteikumu, lemj par kopējo valsts atbalsta apjomu, kas pieejams šim pasākumam.

Attiecībā uz Itāliju pirmajā daļā minētais pagaidu atbalsts nepārsniedz kopējo summu EUR 11 vienā tirdzniecības gadā par vienu cukurbiešu tonnu, ko piešķir cukurbiešu audzētājiem un cukurbiešu transportēšanai.

3. Somija var piešķirt atbalstu cukurbiešu audzētājiem līdz pat EUR 350 par hektāru vienā tirdzniecības gadā.

4. Attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju 30 dienas pirms katra tirdzniecības gada beigām par faktiski saņemto valsts atbalstu.

37. pants

Traucējumu klauzula

Ja Kopienas tirgū registrē būtisku cenu kāpumu vai kritumu un, ja

— ir veikti visi pasākumi, kas pieejami atbilstīgi pārējiem šīs regulas pantiem,

un

(¹) Skat. šī Oficiālā Vēstneša 32 lappusi.

— minētā situācija, visticamāk, turpināsies, radot vai draudot radīt traucējumus tirgū,

var veikt turpmākus vajadzīgos pasākumus.

38. pants

Paziņošana

Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu šo regulu un ievērotu starptautiskās saistības attiecībā uz 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem.

39. pants

Cukura pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Cukura pārvaldības komiteja (turpmāk – "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

40. pants

Īstenošanas noteikumi

1. Saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas īstenošanai. Jo īpaši tur iekļauj:

a) sīki izstrādātus noteikumus 3. līdz 6. panta piemērošanai, jo īpaši saistībā ar cenu palielinājumu un samazinājumu, kas jāpiemēro gadījumos, kad rodas novirze no standarta salīdzināmās cenas, kas minēta 3. panta 3. punktā, un no minimālās cenas, kas minēta 5. panta 3. punktā;

b) sīki izstrādātus noteikumus 7. līdz 10. panta piemērošanai;

c) sīki izstrādātus noteikumus 12., 13., 14. un 15. panta piemērošanai, jo īpaši nosacījumus, ar kādiem piešķir ražošanas kompensācijas, šādu kompensāciju apjomu un atbilstīgos daudzumus;

d) sīki izstrādātus noteikumus 8., 9., 15. un 16. pantā minēto apjomu noteikšanai un paziņošanai;

e) sīki izstrādātus noteikumus 26., 27. un 28. panta piemērošanai. Šajos noteikumos jo īpaši iekļauj

i) apturēšanu, kas minēta 26. panta 2. un 3. punktā un ko varētu noteikt ar konkursa izsludināšanas procedūru,

- ii) to produktu specifikāciju, kuriem var uzlikt papildu ievedmuitu saskaņā ar 27. pantu,
- iii) ikgadējās tarifu kvotas saskaņā ar 28. panta 1. punktu, vajadzības gadījumā sadalot tās pa periodiem gada laikā, un tādas izmantojamās pārvaldības metodes noteikšanu, kurā attiecīgā gadījumā ietver
- garantijas, kas attiecas uz produkta īpašībām, izcelsmes vietu un izcelsmi,
 - norādi par dokumentu, ko lieto pirmajā ievilkumā minēto garantiju apstiprināšanai,
 - nosacījumus, ar kādiem izdod importa licences, un to derīguma termiņu;
- f) sīki izstrādātus noteikumus 36. un 38. panta piemērošanai;
- g) sīki izstrādātus noteikumus III sadaļas 3. nodaļas piemērošanai. Šajos noteikumos jo īpaši iekļauj:
- i) sīki izstrādātus noteikumus par to eksportējamo daudzumu pārdali, kas nav piešķirti vai izlietoti,
 - ii) atbilstīgus pasākumus, kā minēts 35. pantā.
2. Turklāt saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt
- a) kritērijus, ko cukura ražošanas uzņēmumi piemēro, cukurbiešu pārdevējiem iedalot cukurbiešu daudzumus, uz kuriem attiecinā pirms sēšanas piegādes līgumus, kā minēts 6. panta 4. punktā;
 - b) grozījumus I un II pielikumā;
 - c) atkāpes no 14. panta 2. punktā paredzētajiem datumiem;
 - d) sīki izstrādātus noteikumus 16. līdz 19. panta piemērošanai un jo īpaši:
 - i) papildinformāciju, kas jāiesniedz atzītajiem uzņēmējiem,
 - ii) kritērijus sankcijām pret atzītiem uzņēmējiem, atzīšanas apturēšanai vai atsaukšanai,
 - iii) atbalsta piešķirumu un atbalsta apjomu privātai uzglabāšanai, kas paredzēta 18. panta 1. punktā,
 - iv) obligātās kvalitātes un kvantitātes prasības, piemērojamos cenu paaugstinājumus un samazinājumus, un procedūras un prasības intervences aģentūru veiktajai pārņemšanai, kā arī intervences iepirkumu veikšanai, kā paredzēts 18. panta 2. punktā;
 - e) noteikumus 23. panta 1. punktā paredzētās atkāpes piemērošanai;
 - f) sīki izstrādātus noteikumus 29. un 30. panta piemērošanai un jo īpaši starptautisko saistību izpildei:
 - i) grozījumus 2. panta 11. punktā paredzētajā definīcijā,
 - ii) grozījumus VI pielikumā;
 - g) pasākumus, lai piemērotu 37. pantu.

41. pants

Regulas (EK) Nr. 247/2006 grozījums

Regulu (EK) Nr. 247/2006 groza šādi:

- 1) regulas 16. pantam pievieno šādu tekstu:

“3. Francija var piešķirt valsts atbalstu cukura nozarei Francijas visattālākajos reģionos līdz 60 miljoniem EUR 2005./2006. tirdzniecības gadā un līdz 90 miljoniem EUR, sākot no 2006./2007. tirdzniecības gada.

Šajā punktā minētajam atbalstam nepiemēro Līguma 87., 88. un 89. pantu.

Francija informē Komisiju 30 dienas pirms katra tirdzniecības gada beigām par faktiski piešķirtā atbalsta apjomu.”;

- 2) regulas 23. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Kopiena finansē pasākumus, kas paredzēti šīs regulas II un III sadaļā, šādā ikgadējās maksimālās summas apjomā:

(milj. EUR)

	2007. finansu gadā	2008. finansu gadā	2009. finansu gadā	2010. fi- nanšu gadā un turpmāk
Francijas aizjūras departamenti	126,6	133,5	140,3	143,9
Azoru salas un Ma-deira	77,9	78,0	78,1	78,2
Kanāriju salas	127,3	127,3	127,3	127,3”.

42. pants

Īpaši pasākumi

Pasākumus, kas ārkārtējā situācijā ir gan vajadzīgi, gan pamatoti, lai varētu risināt konkrētas praktiskas problēmas, pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

Minētie pasākumi var ietvert atkāpi no šīs regulas noteikumiem, bet tikai tiktāl un tikai uz tādu laiku, kāds ir vajadzīgs.

43. pants

Finanšu noteikumi

Attiecībā uz izdevumiem, kas dalībvalstīm radušies, pildot no šīs regulas izrietošās saistības, piemēro Regulu (EK) Nr. 1258/1999 un, no 2007. gada 1. janvāra – Regulu (EK) Nr. 1290/2005, un tās īstenošanas noteikumus.

2. NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

44. pants

Pārejas posma pasākumi

Ievērojot 39. panta 2. punktā minēto procedūru, var pieņemt pasākumus:

- a) lai atvieglinātu pāreju no tirgus situācijas 2005./2006. tirdzniecības gadā uz tirgus situāciju 2006./2007. tirdzniecības gadā, jo īpaši – samazinot daudzumu, ko var saražot saskaņā ar

kvotu – un lai atvieglinātu pāreju no Regulas (EK) Nr. 1260/2001 noteikumiem uz tiem noteikumiem, kurus paredz ar šo regulu,

un

- b) lai nodrošinātu, ka Kopiena ievēro starptautiskās saistības attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1260/2001 13. pantā minēto C cukuru, vienlaikus novēršot cukura tirgus traucējumus Kopienā.

45. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1260/2001 atceļ.

46. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā vēstnesī.

To piemēro no 2006./2007. tirdzniecības gada. Tomēr 39., 40., 41. un 44. pantu piemēro no dienas, kad stājas spēkā šī regula. Regulas II sadaļu piemēro līdz 2014./2015. tirdzniecības gada beigām.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. februārī.

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
J. PRÖLL

I PIELIKUMS

STANDARTA KVALITĀTE

I IEDAĻA

Cukurbiešu standarta kvalitāte

Standarta kvalitātes cukurbietes ir

- a) nebojātas un labā tirdzniecības kvalitātē;
- b) pieņemšanas punktā to cukura saturs ir 16 %.

II IEDAĻA

Baltā cukura standarta kvalitāte

1. Standarta kvalitātes baltais cukurs ir

- a) nebojāts, īsts un labā tirdzniecības kvalitātē; sauss, ar viendabīgiem granulētiem kristāliem, labi birstošs;
- b) ar minimālo polarizāciju 99,7°;
- c) ar maksimālo mitruma līmeni 0,06 %;
- d) ar maksimālo invertcukura saturu 0,04 %;
- e) saskaņā ar 2. punktu noteiktais punktu skaits kopā nepārsniedz 22 punktus vai:

15 punktus par pelnu saturu,

9 punktus par krāsas tipu, ko nosaka ar Brunsvikas Zemkopības tehnoloģiju institūta metodi, turpmāk – “Brunsvikas metode”;

6 punktus par šķīduma krāsu, ko nosaka saskaņā ar Starptautiskās Vienoto cukura analīzes metožu komisijas metodi, turpmāk – “ICUMSA metode”.

2. Viens punkts atbilst

- a) 0,0018 % pelnu satura, ko nosaka saskaņā ar ICUMSA metodi pie 28° Brix;
- b) 0,5 krāsas tipa vienībām, ko nosaka saskaņā ar Brunsvikas metodi;
- c) 7,5 šķīduma krāsas vienībām, ko nosaka saskaņā ar ICUMSA metodi.

3. Metodes 1. punktā minēto raksturlielumu noteikšanai ir metodes, ko izmanto, lai noteiktu šos raksturlielumus saskaņā ar intervences pasākumiem.

III IEDAĻA

Jēlcukura standarta kvalitāte

1. Standarta kvalitātes jēlcukurs ir cukurs, kura iznākums baltajā cukurā ir 92 %.
 2. Iznākumu no cukurbiešu jēlcukura aprēķina, no minētā cukura polarizācijas pakāpes atņemot
 - a) tā procentuālo pelnu saturu, kas reizināts ar četri;
 - b) tā procentuālo invertcukura saturu, kas reizināts ar divi;
 - c) skaitli 1.
 3. Iznākumu no cukurniedru jēlcukura aprēķina, no minētā cukura polarizācijas pakāpes, kas reizināta ar 2, atņemot 100.
-

II PIELIKUMS

CUKURBIEŠU IEPIRKŠANAS NOTEIKUMI

I IEDAĻA

Šajā pielikumā "līgumslēdzējas puses" ir:

- a) cukura ražošanas uzņēmumi, turpmāk saukti "ražotāji";
- b) cukurbiešu pārdevēji, turpmāk saukti "pārdevēji".

II IEDAĻA

- 1. Piegādes līgumus par konkrētu kvotas cukurbiešu daudzumu sastāda rakstveidā.
- 2. Piegādes līgumos norāda, vai ir iespējams piegādāt papildu cukurbiešu daudzumus, un ar kādiem noteikumiem.

III IEDAĻA

- 1. Piegādes līgumos norāda 6. panta 3. punkta pirmajā ievilkumā un – pēc vajadzības – arī otrajā ievilkumā minētā cukurbiešu daudzuma iepirkuma cenas. Attiecībā uz 6. panta 3. punkta pirmajā ievilkumā minētajiem daudzumiem, šīs cenas nedrīkst būt zemākas par 5. panta 1. punktā minēto kvotas cukurbiešu minimālo cenu.
- 2. Piegādes līgumos paredz noteiktu cukura saturu cukurbietēs. Tajos iekļauj konversijas skalu, norādot dažādos cukura satura līmeņus un faktorus, lai piegādāto cukurbiešu daudzumus pārvērstu daudzumos, kas atbilst piegādes līgumā norādītajam cukura saturam.

Skalas pamatā ir iznākumi, kas atbilst dažādiem cukura satura līmeņiem.
- 3. Ja pārdevējs ir parakstījis piegādes līgumu ar ražotāju par cukurbiešu piegādi, kā minēts 6. panta 3. punkta pirmajā ievilkumā, tad visas minētā pārdevēja piegādes, kas konvertētas saskaņā ar šīs iedaļas 2. punktu, uzskata par piegādēm 6. panta 3. punkta pirmā ievilkuma nozīmē, ievērojot piegādes līgumā precizēto cukurbiešu daudzumu.
- 4. Ražotāji, kuru saražotais cukura daudzums ir mazāks par tiem piešķirto cukurbiešu kvotu, par ko tie ir parakstījuši pirms sēšanas piegādes līgumus saskaņā ar 6. panta 3. punkta pirmo ievilkumu, cukurbiešu daudzumu, kas atbilst jebkurai papildu produkcijai minētās kvotas robežās, sadala pārdevējiem, ar kuriem ir noslēgti pirms sēšanas piegādes līgumi 6. panta 3. punkta pirmā ievilkuma nozīmē.

Ar nozares nolīgumiem var paredzēt atkāpes no šā noteikuma.

IV IEDAĻA

- 1. Piegādes līgumos iekļauj noteikumus par cukurbiešu piegādes posmiem un par piegāžu parasto ilgumu.
- 2. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, ir noteikumi, ko piemēroja iepriekšējā tirdzniecības gadā, ņemot vērā faktisko produkcijas apjomu; nozares nolīgumos var paredzēt atkāpes no tiem.

V IEDAĻA

1. Piegādes līgumos nosaka cukurbiešu savākšanas centrus.
2. Ja pārdevēji un ražotāji jau ir parakstījuši piegādes līgumu iepriekšējam tirdzniecības gadam, savākšanas centri, kuros tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties. Ar nozares nolīgumiem var paredzēt atkāpes no šā noteikuma.
3. Līgumos paredz, ka izmaksas par iekraušanu un transportēšanu no savākšanas centriem sedz ražotājs, ievērojot īpašas vienošanās, kuru pamatā ir vietējie noteikumi vai līdz iepriekšējam tirdzniecības gadam spēkā esošā kārtība.
4. Tomēr Dānijā, Grieķijā, Spānijā, Īrijā, Portugālē, Somijā un Apvienotajā Karalistē, kur pārdevējs sedz izmaksas par cukurbiešu piegādi līdz fabrikai, piegādes līgumos tomēr paredz, ka ražotājiem jāpiedalās iekraušanas un transportēšanas izmaksu segšanā, un nosaka attiecīgo procentuālo daļu vai summu.

VI IEDAĻA

1. Piegādes līgumos nosaka cukurbiešu pieņemšanas punktus.
2. Ja pārdevēji un ražotāji jau ir parakstījuši piegādes līgumu iepriekšējam tirdzniecības gadam, pieņemšanas centri, kuros tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties. Ar nozares nolīgumiem var paredzēt atkāpes no šā noteikuma.

VII IEDAĻA

1. Piegādes līgumos paredz cukura satura noteikšanu, izmantojot polarimetrisko metodi. Pieņemšanas laikā paņem cukurbiešu paraugu.
2. Nozares nolīgumos var paredzēt paraugu ņemšanu citā posmā. Tādos gadījumos līgumā paredz korekciju, kas vajadzīga, lai kompensētu cukura satura samazinājumu laikā no pieņemšanas līdz parauga ņemšanai.

VIII IEDAĻA

Piegādes līgumos paredz bruto svara, taras un cukura satura noteikšanu, izmantojot vienu no šādām procedūrām:

- a) ražotājs un cukurbiešu audzētāju nozares organizācija kopīgi veic noteikšanu, ja tas paredzēts nozares nolīgumā;
- b) cukurbiešu audzētāju nozares organizācijas uzraudzībā noteikšanu veic ražotājs;
- c) attiecīgās dalībvalsts atzīta eksperta uzraudzībā noteikšanu veic ražotājs ar noteikumu, ka pārdevējs sedz izmaksas.

IX IEDAĻA

1. Piegādes līgumos ražotājiem pieprasa izpildīt vienu vai vairākas no turpmāk minētajām saistībām attiecībā uz visu piegādāto cukurbiešu daudzumu:
 - a) bez maksas atdot pārdevējam svaigo masu, kas iegūta no piegādāto cukurbiešu tonnās, no fabrikas;
 - b) bez maksas atdot pārdevējam daļu no presētās vai žāvētās, vai žāvētas un melasi saturošās cukurbiešu masas, no fabrikas;

- c) atdot pārdevējam presēto vai žāvēto cukurbiešu masu, no fabrikas; tādā gadījumā ražotājs var prasīt, lai pārdevējs sedz presēšanas vai žāvēšanas izdevumus;
- d) izmaksāt pārdevējam kompensāciju, ņemot vērā attiecīgās cukurbiešu masas pārdošanas iespējas.

Ja kāda daļa no visu piegādāto cukurbiešu daudzuma ir pakļauta citāai apstrādei, piegādes līgums uzliek vairākas no saistībām, kas minētas šā punkta pirmajā daļā.

- 2. Nozares nolīgumos var paredzēt biešu masas piegādi citā posmā, kas nav minēts 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

X IEDAĻA

- 1. Piegādes līgumos nosaka avansa maksājumu un cukurbiešu iepirkuma cenas samaksas termiņus.
- 2. Termiņi, kas minēti 1. punktā, ir tie termiņi, kas ir spēkā iepriekšējā tirdzniecības gadā. Ar nozares nolīgumiem var paredzēt atkāpes no šā noteikuma.

XI IEDAĻA

Ja piegādes līgumos paredz noteikumus, kas attiecas uz šajā pielikumā aplūkotajiem jautājumiem, vai ja tajos ir noteikumi, kas reglamentē citus jautājumus, minēto līgumu noteikumi un sekas nedrīkst būt pretrunā ar šo pielikumu.

XII IEDAĻA

- 1. Nozares nolīgumi, kas aprakstīti regulas 2. panta 11. punkta b) apakšpunktā, ietver arbitrāžas klauzulas.
- 2. Ja nozares nolīgumos Kopienas, reģionālā vai vietējā līmenī paredz noteikumus, kas attiecas uz šo regulu, vai ja tajos ir noteikumi, kas reglamentē citus jautājumus, minēto nolīgumu noteikumi un sekas nedrīkst būt pretrunā ar šo pielikumu.
- 3. Nolīgumos, kas minēti 2. punktā, jo īpaši paredz
 - a) noteikumus par to cukurbiešu daudzumu sadalījumu pārdevējiem, kurus ražotājs nolemj iepirkt pirms sēšanas, lai ražotu kvotas cukuru;
 - b) III iedaļas 4. punktā minētos sadales noteikumus;
 - c) III iedaļas 2. punktā minēto konversijas skalu;
 - d) noteikumus par audzējamo cukurbiešu šķirņu sēklu izvēli un piegādi;
 - e) piegādājamo cukurbiešu minimālo cukura saturu;
 - f) prasību attiecībā uz ražotāja un pārdevēja pārstāvju apspriešanos, pirms noteikt cukurbiešu piegāžu sākuma datumu;
 - g) piemaksu pārdevējiem par ātrām vai novēlotām piegādēm;
 - h) informāciju par
 - i) IX iedaļas 1. punkta b) apakšpunktā minēto cukurbiešu masas daļu,
 - ii) IX iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā minētajām izmaksām,
 - iii) IX iedaļas 1. punkta d) apakšpunktā minēto kompensāciju;

- i) to, ka pārdevējs izņem biešu masu;
- j) neskarot 5. panta 1. punktu, noteikumus par to, kā starp ražotāju un pārdevējiem sadalāma cukura salīdzināmās cenas un faktiskās pārdošanas cenas starpība.

XIII IEDAĻA

Ja nav nozares nolīguma par to, kā starp pārdevējiem būtu sadalāmi cukurbiešu daudzumi, kas paredzēti kvotas cukura ražošanai un ko ražotājs piedāvā nopirkt pirms sēšanas, attiecīgā dalībvalsts pati var noteikt minētās sadales noteikumus.

Ar šiem noteikumiem tradicionālajiem cukurbiešu pārdevējiem, kas pārdod cukurbietes kooperatīviem, var piešķirt arī tādas piegādes tiesības, kas nav tiesības, kuras tie varētu izmantot, ja būtu minēto kooperatīvu locekļi.

III PIELIKUMS

VALSTS UN REĢIONĀLĀS KVOTAS

(tonnas)			
Dalībvalstis vai reģioni (1)	Cukurs (2)	Izoglikoze (3)	Inulīna Sīrups (4)
Beļģija	819 812	71 592	215 247
Čehijas Republika	454 862	—	—
Dānija	420 746	—	—
Vācija	3 416 896	35 389	—
Grieķija	317 502	12 893	—
Spānija	996 961	82 579	—
Francija (Eiropas daļa)	3 288 747	19 846	24 521
Francijas aizjūras departamenti	480 245	—	—
Īrija	199 260	—	—
Itālija	1 557 443	20 302	—
Latvija	66 505	—	—
Lietuva	103 010	—	—
Ungārija	401 684	137 627	—
Nīderlande	864 560	9 099	80 950
Austrija	387 326	—	—
Polija	1 671 926	26 781	—
Portugāle (kontinentālā daļa)	69 718	9 917	—
Azoru salu autonomais apgabals	9 953	—	—
Slovākija	207 432	42 547	—
Slovēnija	52 973	—	—
Somija	146 087	11 872	—
Zviedrija	368 262	—	—
Apvienotā Karaliste	1 138 627	27 237	—
Kopā	17 440 537	507 680	320 718

IV PIELIKUMS

I PUNKTS

PAPILDU KVOTAS CUKURAM

(tonnās)	
Dalībvalstis	Papildu kvota
Beļģija	62 489
Čehijas Republika	20 070
Dānija	31 720
Vācija	238 560
Grieķija	10 000
Spānija	10 000
Francija (Eiropas daļa)	351 695
Īrija	10 000
Itālija	10 000
Latvija	10 000
Lietuva	8 985
Ungārija	10 000
Nīderlande	66 875
Austrija	18 486
Polija	100 551
Portugāle (cietzeme)	10 000
Slovākija	10 000
Slovēnija	10 000
Somija	10 000
Zviedrija	17 722
Apvienotā Karaliste	82 847
Kopā	1 100 000

II PUNKTS

PAPILDU KVOTAS IZOGLIKOZEI

(tonnās)	
Dalībvalstis	Jaunā kvota
Itālija	60 000
Lietuva	8 000
Zviedrija	35 000

V PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI NOTEIKUMI PAR CUKURA VAI IZOGLIKOZES KVOTU NODOŠANU

I IEDAĻA

Šajā pielikumā izmantotās definīcijas:

- a) "uzņēmumu apvienošanās" ir divu vai vairāku uzņēmumu apvienošanās vienā uzņēmumā;
- b) "uzņēmuma nodošana citam īpašniekam" ir situācija, kurā vienam vai vairākiem uzņēmumiem nodod tāda uzņēmuma aktīvus, kam ir kvotas, vai tie tos pārņem;
- c) "fabrikas nodošana citam īpašniekam" ir tehniska objekta īpašumtiesību nodošana, tostarp visu attiecīgā produkta ražošanai vajadzīgo iekārtu īpašumtiesību nodošana, vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas beidzas ar tā uzņēmuma daļēju vai pilnīgu pārņemšanu, kurš nodod savas īpašumtiesības;
- d) "fabrikas iznomāšana" ir tāds līgums par tehniska objekta nomu, tostarp visu cukura ražošanai vajadzīgo iekārtu nomu, lai tās izmantotu saimnieciskajā darbībā, ko slēdz vismaz uz trim tirdzniecības gadiem pēc kārtas un ko puses apņemas nepārtraukt pirms trešā tirdzniecības gada beigām, ar uzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, kurā ir reģistrēta attiecīgā fabrika, ja pēc nomas līguma stāšanās spēkā uzņēmumu, kas nomā fabriku, var uzskatīt par uzņēmumu, kas nodarbojas vienīgi ar cukura ražošanu.

II IEDAĻA

1. Neskarot 2. punkta noteikumus, ja notiek cukura ražošanas uzņēmumu apvienošanās vai cukurfabriku īpašumtiesību nodošana, kvotas pielāgo šādi:
 - a) cukura ražošanas uzņēmumu apvienošanās gadījumā uzņēmumam, kurš izveidots pēc apvienošanās, dalībvalsts piešķir kvotas, kas attiecīgi ir vienādas ar kvotu summu, kura pirms apvienošanās piešķirta attiecīgajiem cukura ražošanas uzņēmumiem;
 - b) ja notiek cukura ražošanas uzņēmuma īpašumtiesību nodošana, dalībvalsts piešķir nodotā uzņēmuma kvotas cukura ražošanai pārņēmajam uzņēmumam, vai ja ir vairāki pārņēmjēji uzņēmumi, piešķirumu veic proporcionāli cukura ražošanai, ko katrs no tiem pārņem;
 - c) cukurfabrikas pārņemšanas gadījumā dalībvalsts samazina kvotas uzņēmumam, kas nodod īpašumtiesības uz fabriku, un palielina kvotas cukura ražošanas uzņēmumam vai uzņēmumiem, kas pērk attiecīgo fabriku, par atņemto daudzumu proporcionāli pārņemtajai ražošanai.
2. Ja vairāki cukurbiešu vai cukurniedru audzētāji, ko tieši skar kāda no 1. punktā minētajām darbībām, nepārprotami izrāda vēlēšanos piegādāt cukurbietes vai cukurniedres cukura ražošanas uzņēmumam, kas nav iesaistīts minētajās darbībās, dalībvalstis var veikt piešķirumu, pamatojoties uz tā uzņēmuma pārņemto ražošanas apjomu, kam viņi plāno piegādāt minētās cukurbietes vai cukurniedres.
3. Ja apstākļos, kas atšķiras no 1. punktā minētajiem, slēdz
 - a) cukura ražošanas uzņēmumu,
 - b) vienu vai vairākas cukura ražošanas uzņēmuma rūpnīcas,

dalībvalsts var piešķirt to kvotu daļu, kas saistīta ar attiecīgo slēgšanu, vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem.

Arī iepriekšējās daļas b) apakšpunktā minētajā gadījumā, ja daži attiecīgie ražotāji nepārprotami pauž vēlēšanos piegādāt cukurbietes vai cukurniedres konkrētam cukura ražošanas uzņēmumam, dalībvalsts var piešķirt daļu kvotu, kas atbilst attiecīgajām cukurbietēm vai cukurniedrēm, uzņēmumam, kuram šie ražotāji plāno piegādāt minētos produktus.

4. Ja izdara atkāpi no 6. panta 6. punkta, attiecīgā dalībvalsts var prasīt, lai tie cukurbiešu audzētāji un cukura ražotāji, uz ko attiecas minētā atkāpe, savos nozares nolīgumos iekļautu īpašu klauzulu, kas dalībvalstīm vajadzības gadījumā ļauj piemērot šīs iedaļas 2. un 3. punktu.
5. Ja iznomā rūpnīcu, kas pieder cukura ražošanas uzņēmumam, dalībvalsts var samazināt kvotas uzņēmumam, kas izīrē rūpnīcu, un piešķirt samazināto daļu uzņēmumam, kas šo rūpnīcu nomā, lai ražotu cukuru.

Ja nomu pārtrauc I iedaļas d) punktā minēto triju tirdzniecības gadu laikā, dalībvalsts ar atpakaļejošu spēku atceļ saskaņā ar šā punkta pirmo daļu veikto kvotu pielāgošanu no dienas, kurā noma stājas spēkā. Ja nomu tomēr izbeidz *force majeure* dēļ, dalībvalstij nav pienākuma atcelt pielāgojumu.
6. Ja cukura ražošanas uzņēmums vairs nevar nodrošināt savu saistību izpildi saskaņā ar Kopienas noteikumiem attiecībā uz minētajiem cukurbiešu vai cukurniedru audzētājiem un ja minēto stāvokli apstiprina attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, dalībvalsts uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem var piešķirt daļu no attiecīgajām kvotām vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem proporcionāli pārņemtajam ražošanas apjomam.
7. Ja dalībvalsts piešķir cukura ražošanas uzņēmumam cenu un nieta garantijas attiecībā uz cukurbiešu pārstrādi etilspirtā, dalībvalsts pēc vienošanās ar minēto uzņēmumu un attiecīgajiem cukurbiešu ražotājiem var piešķirt visas cukura ražošanas kvotas vai daļu no tām vienam vai vairākiem citiem uzņēmumiem uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem.

III IEDAĻA

Ja notiek izoglīkozes ražotāju uzņēmumu apvienošanās vai īpašumtiesību nodošana vai izoglīkozes ražošanas rūpnīcas īpašumtiesību nodošana, dalībvalsts var piešķirt attiecīgās izoglīkozes ražošanas kvotas vienam vai vairākiem uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai viņiem ir ražošanas kvota, vai tādu nav.

IV IEDAĻA

Pasākumi, ko veic, ievērojot II un III iedaļu, var stāties spēkā tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) ir ņemtas vērā visu iesaistīto pušu intereses;
- b) attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka šie pasākumi var uzlabot cukurbiešu, cukurniedru un cukura ražošanas nozaru struktūru;
- c) pasākumi attiecas uz uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā teritorijā, kurai III pielikumā ir noteikta kvota.

V IEDAĻA

Ja uzņēmumu apvienošana vai īpašumtiesību nodošana notiek laikā no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. aprīlim, II un III iedaļā minētie pasākumi stājas spēkā kārtējā tirdzniecības gadā.

Ja uzņēmumu apvienošanās vai īpašumtiesību nodošana notiek laikā no 1. maija līdz tā paša gada 30. septembrim, II un III iedaļā minētie pasākumi stājas spēkā nākamajā tirdzniecības gadā.

VI IEDAĻA

Ja piemēro 10. panta 3. punktu, dalībvalstis piešķir pielāgotās kvotas vēlākais līdz februāra beigām, lai tās piemērotu nākamajā tirdzniecības gadā.

VII IEDAĻA

Ja piemēro II un III iedaļu, dalībvalstis informē Komisiju par pielāgotajām kvotām ne vēlāk kā 15 dienas pēc V iedaļā minēto laikposmu beigām.

VI PIELIKUMS

VALSTIS, KAS MINĒTAS 2. PANTA 11. PUNKTĀ

Barbadosa

Beliza

Kotdivuāra

Kongo Republika

Fidži

Gajāna

Indija

Jamaika

Kenija

Madagaskara

Malāvija

Maurīcija

Mozambika

Sentkitsa-Nevisa – Angvilla

Surinama

Svazilenda

Tanzānija

Trinidāda un Tobāgo

Uganda

Zambija

Zimbabve

VII PIELIKUMS

PĀRSTRĀDĀTIE PRODUKTI

KN kods	Apraksts
ex 0403	Paniņas, rūgušpiens un krējums, jogurts, kefirs un citi fermentēti vai skābpiena produkti, arī iebiezināti vai ar cukuru vai citu saldinātāju piedevu, vai aromatizēti, vai ar augļiem, riekstiem vai kakao:
0403 10	– Jogurts:
0403 10 51 līdz 0403 10 99	– – Aromatizēts vai ar augļu, riekstu vai kakao piedevu
0403 90	– citādi:
0403 90 71 līdz 0403 90 99	– – Aromatizēts vai ar augļu, riekstu vai kakao piedevu
ex 0710	– Saldēti dārzeņi (termiski neapstrādāti vai apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī):
0710 40 00	– Cukurkukurūza
ex 0711	– Īslaicīgai glabāšanai iekonservēti dārzeņi (piemēram, ar sēra dioksīda gāzi, sālījumā, sērūdenī vai citā konservējošā šķīdumā), kas nav derīgi tūlītējai lietošanai:
0711 90	– Citi dārzeņi; dārzeņu maisījumi:
	– – Dārzeņi:
0711 90 30	– Cukurkukurūza
1702 50 00	Ķīmiski tīra fruktoze
ex 1704	Cukura konditorejas izstrādājumi (ieskaitot balto šokolādi) bez kakao piedevas, izņemot lakricas ekstraktu apakšpozīcijā 1704 90 10
1806	Šokolāde un citi pārtikas izstrādājumi ar kakao piedevu
ex 1901	Iesala ekstrakts: no miltiem, rupja maluma miltiem, cietes vai iesala ekstrakta gatavoti pārtikas izstrādājumi, kuri nesatur kakao vai pēc svara satur mazāk par 40 % kakao, rēķinot uz pilnīgi at- taukotu vielu, un kuri nav minēti vai iekļauti citur; pārtikas produkti, kuri gatavoti no precēm, kas minētas pozīcijās 0401 līdz 0404., un kuri nesatur kakao pulveri vai satur mazāk nekā 5 svara % kakao, aprēķinot pilnīgi bez taukiem, un nav minēti vai iekļauti citur:
1901 10 00	– Pārtikas produkti zīdaiņiem, safasēti mazumtirdzniecībai
1901 20 00	– Maisījumi un mīklas pozīcijā 1905 minēto maizes un konditorejas izstrādājumu ražošanai
1901 90	– Citādi:
	– – Citādi:
1901 90 99	– – – Citi
ex 1902	Makaronu izstrādājumi, arī termiski apstrādāti vai ar pildījumu (ar gaļu vai citādi sagatavoti), pie- mēram, spageti, makaroni, nūdeles, lazanja, klimpas, pelmeņi, pildīti makaroni; kuskuss, sagata- vots vai nesagatavots:
1902 20	– Pildīti makaronu izstrādājumi (arī termiski apstrādāti vai citādi sagatavoti):
	– – Citādi:
1902 20 91	– – – Termiski apstrādāti
1902 20 99	– – – Citi
1902 30	– Citi makaronu izstrādājumi

KN kods	Apraksts
1902 40	– Kuskuss:
1902 40 90	– – Citi
1904	Gatavi pārtikas produkti, kas iegūti, uzpūšot vai apgrauzdējot graudaugu produktus (piemēram, kukurūzas pārslas); labība (izņemot kukurūzu) graudu vai pārslu vai savādāk apstrādātu graudu veidā (izņemot miltus un rupja maluma miltus), iepriekš termiski apstrādāta vai citādi sagatavota, kas nav precizēta vai iekļauta citur
ex 1905	Maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi, ar kakao piedevu vai bez tās; dievmaizītes, oblātas farmācijai, zīmogvafeles, rīspapīrs un tamlīdzīgi produkti:
1905 10 00	– Sausmaizītes
1905 20	– Piparkūkas un tamlīdzīgi izstrādājumi
1905 31	– – Saldie cepumi
1905 32	– – Vafeles
1905 40	– Sausiņi, grauzdiņi un tamlīdzīgi grauzdēti izstrādājumi
1905 90	– Citādi:
	– – Citādi:
1905 90 45	– – – Cepumi
1905 90 55	– – – Presēti vai uzpūsti produkti, vircoti vai sāļīti
1905 90 60	– – – – Ar saldinātāja piedevu
1905 90 90	– – – – Citi
ex 2001	Etiķi vai etiķskābē sagatavoti vai konservēti dārzeņi, augļi, rieksti un citas ēdamas augu daļas:
2001 90	– Citādi:
2001 90 30	– – Cukurkukurūza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – Jamss, batātes un tamlīdzīgas ēdamās augu daļas, kas satur 5 % vai vairāk cietes
ex 2004	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavoti vai konservēti saldēti citi dārzeņi, izņemot pozīcijā 2006 minētos:
2004 10	– Kartupeļi:
	– – Citādi:
2004 10 91	– – – Miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
2004 90	– Citi dārzeņi un dārzeņu maisījumi:
2004 90 10	– – Cukurkukurūza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavoti vai konservēti nesaldēti citi dārzeņi, izņemot pozīcijā 2006 minētos:
2005 20	– Kartupeļi:
2005 20 10	– – Miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
2005 80 00	– Cukurkukurūza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2101	Kafijas, tējas vai mates ekstrakti, esences un koncentrāti un izstrādājumi uz to bāzes vai uz kafijas, tējas vai mates bāzes; grauzdēti cigoriņi un citi grauzdēti kafijas aizstājēji un to ekstrakti, esences un koncentrāti:
	– Kafijas ekstrakti, esences un koncentrāti un izstrādājumi uz šo ekstraktu, esenču vai koncentrātu bāzes vai uz kafijas bāzes:

KN kods	Apraksts
	-- Izstrādājumi, kuru pamatā ir šie ekstrakti, esences vai koncentrāti, vai kafija:
2101 12 98	--- citi
	- Tējas vai mates ekstrakti, esences un koncentrāti un izstrādājumi uz šo ekstraktu, esenču vai koncentrātu bāzes vai uz tējas vai mates bāzes:
	-- Izstrādājumi
2101 20 98	--- Citi
	- Grauzdēti cigoriņi un citi grauzdēti kafijas aizstājēji, un to ekstrakti, esences un koncentrāti:
	-- Grauzdēti cigoriņi un citi grauzdēti kafijas aizstājēji:
2101 30 19	--- Citi
	-- Grauzdētu cigoriņu un citu grauzdētu kafijas aizstājēju ekstrakti, esences un koncentrāti:
2101 30 99	--- Citi
2105 00	Saldējums vai citāds pārtikas ledus, kas vai nu satur, vai nesatur kakao
ex 2106	Citur neminēti vai neiekļauti pārtikas izstrādājumi:
2106 90	- Citādi:
2106 90 10	-- Siera fondi
	-- Citādi:
2106 90 92	----- Nesatur piena taukus, saharozi, izoglikozi, glikozi vai cieti vai kas satur mazāk nekā 1,5 svara % piena tauku, 5 svara % saharozes vai izoglikozes, 5 svara % glikozes vai cietes
2106 90 98	----- Citi
2202	Ūdens, ieskaitot minerālūdeņus un gāzētos ūdeņus, ar cukura vai citu saldinātāju piedevu vai aromatizētus, un citi bezalkoholiski dzērieni, izņemot augļu vai dārzeņu sulas, kas iekļautas pozīcijā 2009
2205	Vermuts un pārējie vīni, kas ražoti no svaigām vīnogām un kuriem garšas uzlabošanai pievienoti augi vai aromātiskās vielas.
ex 2208	Nedenaturēts etilspirts, kura spirta tilpumkoncentrācija ir mazāk nekā 80 tilpuma %; stiprie alkoholiskie dzērieni, liķieri un citi alkoholiskie dzērieni:
2208 20	- Stiprie alkoholiskie šķidrumi, kas iegūti, destilējot vīnogu vīnu vai vīnogu čagas:
2208 50 91 līdz 2208 50 99	Geneva (džins un kadiķu degvīns)
2208 70	Liķieri un uzlijas:
2208 90 41 līdz 2208 90 78	- Citi
2905 43 00	Mannīts
2905 44	D-glicīts (sorbīts)
ex 3302	Smaržvielu maisījumi un maisījumi (ieskaitot spirta šķīdumus), uz vienas vai vairāku šādu vielu bāzes kā rūpniecības izejvielas; citi izstrādājumi uz smaržvielu bāzes, kurus izmanto dzērienu ražošanā:
3302 10	- Izmantošanai pārtikas vai dzērienu rūpniecībā:
	-- Izmantošanai dzērienu rūpniecībā:
	--- Izstrādājumi, kas satur visus aromatizētājus, kuri raksturīgi kādam dzērienam:
	----- Citi (ar faktisko spirta tilpumkoncentrāciju, kas nepārsniedz 0,5 %):
3302 10 29	Citi
ex nodaļa 38	Dažādi ķīmiski produkti:
3824 60	Sorbīts, izņemot apakšpozīcijā 2905 44 minēto

PADOMES REGULA (EK) Nr. 319/2006**(2006. gada 20. februāris),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(5) Tādēļ būtu jāpielāgo Regulā (EK) Nr. 1782/2003 paredzētie tiešā atbalsta shēmu noteikumi.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. panta 2. punkta trešo apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

(6) Lai ierobežotu restrukturizācijas procesa ietekmi dalībvalstīs, kas piešķirušas Regulā (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā⁽⁵⁾, paredzēto restrukturizācijas atbalstu vismaz 50 % apmērā no Regulā (EK) Nr. 318/2006 noteiktajām kvotām, cukurbiešu un cukurniedru ražotājiem būtu jāpiešķir atbalsts ne ilgāk kā piecus gadus pēc kārtas.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regulā (EK) Nr. 318/2006 (2006. gada 20. februāris) par cukura tirgu kopīgo organizāciju⁽³⁾ ir paredzēta svarīga cukura tirgu kopīgās organizācijas reforma. Ar šo regulu ieviestie pasākumi ietver nozīmīgu vairākpakāpju institucionālā cenu atbalsta samazinājumu Kopienas cukuram.

(7) Individuālo ienākumu atbalsts būtu jāaprēķina, pamatojoties uz atbalstu, ko lauksaimnieks saņēmis saistībā ar cukura tirgu kopīgo organizāciju uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem, ko nosaka dalībvalstis.

(2) Samazinot tirgus atbalstu cukura sektoram, būtu jāpalicina ienākumu atbalsts lauksaimniekiem. Vispārējam maksājumu līmenim būtu jāattīstās samērīgi ar pakāpenisko tirgus atbalsta samazinājumu.

(8) Lai nodrošinātu pienācīgu atbalsta shēmu piemērošanu un budžeta kontroli, būtu jāizstrādā noteikumi, lai kopējais ienākumu atbalsts nepārsniegtu to valsts iekšējo daudzumu, kas aprēķināts, pamatojoties uz vēsturisku atsaucē gadu un – pirmo četru gadu laikā – ņemot vērā papildu summas, kas izriet no atvasinātajām cenām.

(3) Tiešā ražotāju atbalsta atdalīšana un vienreizējā maksājuma shēmas ieviešana ir būtiski kopējās lauksaimniecības politikas reformas elementi, lai no cenu un ražošanas atbalsta politikas pārietu uz lauksaimnieku ienākumu atbalsta politiku. Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003⁽⁴⁾ šos elementus ievieša dažādiem lauksaimniecības produktiem.

(9) Jauno dalībvalstu cukurbiešu un cigoriņu audzētāji kopš pievienošanās izmantoja cenu atbalstu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1260/2001 (2001. gada 19. jūnijs) par cukura tirgu kopīgo organizāciju⁽⁶⁾. Šā iemesla dēļ cukura maksājumiem, ka arī cukura un cigoriņu komponentiem vienreizējā maksājuma shēmā nebūtu jāpiemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.a pantā paredzētais pieauguma grafiks. Šo pašu iemeslu dēļ dalībvalstīm, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, turklāt būtu jādod iespēja piešķirt atbalstu, kas izriet no cukura reformas, atsevišķa tiešā maksājuma veidā ārpus minētās shēmas.

(4) Lai sasniegtu kopējās lauksaimniecības politikas galvenos mērķus, atbalsts par cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem, ko izmanto cukura un inulīna sīrupa ražošanai, būtu jāatdala un jāiekļauj vienreizējā maksājuma shēmā.

(1) Atzinums sniegts 2006. gada 19. janvārī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

(2) Atzinums sniegts 2005. gada 26. oktobrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

(3) Skat. šī Oficiālā Vēstneša 1 lappusi.

(4) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2183/2005 (OV L 347, 30.12.2005., 56. lpp.).

(5) Skat. šī Oficiālā Vēstneša 42 lappusi.

(6) OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 39/2004 (OV L 6, 10.1.2004., 16. lpp.).

- (10) Lai nodrošinātu to, ka jaunajās dalībvalstīs pareizi piemēro vienreizējā maksājuma shēmu, būtu jāizstrādā noteikumi attiecībā uz īpašām problēmām, kas varētu rasties, pārejot no vienotā platībmaksājuma shēmas uz vienreizējā maksājuma shēmu.
- (11) Dalībvalstīm, kas ir izvēlējušās vai izvēlēsies piemērot vienreizējā maksājuma shēmu tikai no 2007. gada 1. janvāra, būtu jādod iespēja 2006. gadā piešķirt ieņēmumu atbalstu cukura un inulīna sīrupa ražošanai izmantojamo cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētājiem ar maksājumu, kas aprēķināts, ņemot vērā hektāru skaitu, no kuriem piegādātas cukurbietes, cukurniedres vai cigoriņi. Cukurbiešu un cigoriņu komponenta aprēķināšanai vienreizējā maksājuma shēmā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt tos pārskata tirdzniecības gadus, kas jāņem vērā aprēķinā.
- (12) Lai atrisinātu iespējamās problēmas, kas var rasties, pārejot no pašreizējās kārtības uz vienreizējā maksājuma shēmu, ir lietderīgi pilnvarot Komisiju pieņemt attiecīgus pārejas noteikumus, izdarot grozījumus pašreizējā Regulas (EK) Nr. 1782/2003 155. pantā.
- (13) Lai konkrēti novirzītu tiešajiem maksājumiem dažus nesen ieviestos maksājumus, būtu attiecīgi jāpielāgo Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikums.
- (14) Lai ņemtu vērā cukura maksājumam paredzēto ieņēmumu atbalsta summu, būtu attiecīgi jāpielāgo Regulas (EK) Nr. 1782/2003 II, VIII un VIIIa pielikumā paredzētās valsts maksimāli pieļaujamās daudzums.
- (15) Ir apzināti sarežģījumi, kas saistās ar atbalsta piemērošanu kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību. Tādēļ būtu jāpielāgo Regulas (EK) Nr. 1782/2003 90. pants.
- (16) Tādēļ būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1782/2003,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi:

- 1) regulas 33. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:
- “a) viņiem ir piešķirts maksājums 38. pantā minētajā pārskata periodā saistībā ar vismaz vienu no VI pielikumā paredzētajām atbalsta shēmām, vai – attiecībā uz olīveļļu, tirdzniecības gados, kas minēti 37. panta 1. punkta otrajā daļā, vai – attiecībā uz cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem, – ja viņi ir izmantojuši tirgus atbalstu pārskata periodā, kas minēts VII pielikuma K punktā.”;

- 2) regulas 37. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai, pamatsummu aprēķina un pielāgo atbilstīgi VII pielikuma K punktam.”;

- 3) regulas 40. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Ja *force majeure* vai ārkārtas apstākļi ietekmējuši visu pārskata periodu, dalībvalsts aprēķina pamatsummu, pamatojoties uz periodu no 1997. līdz 1999. gadam vai, – attiecībā uz cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem, pamatojoties uz tuvāko tirdzniecības gadu pirms pārskata perioda, kas noteikts atbilstīgi VII pielikuma K punktam. Šādā gadījumā 1. punktu piemēro *mutatis mutandis*.”;

- 4) regulas 41. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Gadījumā ar cigoriņiem un ņemot vērā jaunākos datus, kurus dalībvalstis darījušas zināmus Komisijai līdz 2006. gada 31. martam, Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru var pārdaļīt VII pielikuma K. daļas 2. punktā norādītās valsts summas un pieņemt valsts maksimālos apjomus, kas norādīti VIII pielikumā, atbilstīgi nemainot kopējās summas vai, attiecīgi, maksimālos apjomus.”;

- b) pēc 1. punkta pievieno šādu punktu:

“1.a Ja kāds kvotas cukura vai kvotas inulīna sīrupa daudzums saražots vienā dalībvalstī, izmantojot citā dalībvalstī 2000./2001., 2001./2002., 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005. vai 2005./2006. tirdzniecības gadā audzētas cukurbietes, cukurniedres vai cigoriņus, VII pielikuma K punktā noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kā arī VIII un VIIIa pielikumā noteiktais attiecīgo dalībvalstu valsts maksimāli pieļaujamais daudzums ir jāpielāgo, pārnesot summas, kas atbilst tās dalībvalsts valsts maksimāli pieļaujamā daudzuma attiecīgiem apjomiem, kurā attiecīgais cukurs vai inulīna sīrups ir saražots, uz tās dalībvalsts apjomiem, kurā attiecīgs daudzums cukurbiešu, cukurniedru vai cigoriņu ir izaudzēts.

Attiecīgās dalībvalstis līdz 2006. gada 31. martam informē Komisiju par attiecīgajiem apjomiem.

Komisija pieņem lēmumu par pārskaitīšanu saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

- 5) regulas 43. punkta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) ja atbalstu piešķir par kartupeļu cieti, žāvētu rupjo lopbarību, sēklām, olīvu audzēm un tabaku, kā uzskaitīts VII pielikumā – hektāru skaits, par kuros saražoto produkciju piešķirts atbalsts pārskata periodā, kā aprēķināts VII pielikuma B, D, F, H, I punktā; ja atbalstu piešķir par cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem – hektāru skaits, kā aprēķināts saskaņā ar attiecīgā pielikuma K punkta 4. apakšpunktu.”;

- 6) regulas 63. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr dalībvalstis līdz 2006. gada 30. aprīlim var nolemt piemērot pirmajā daļā paredzēto atkāpi attiecībā uz cukurbietēm, cukurniedru un cigoriņu maksājumu komponenta iekļaušanu vienreizējo maksājumu shēmā.”;

- 7) regulas 71.a pantā iekļauj šādu punktu:

“3. Jebkura jaunā dalībvalsts, kas iesniedz pieteikumu par līdzdalību vienotā platībmaksājuma shēmā, papildus 44. panta 2. punktā noteiktajiem atbilstības nosacījumiem var noteikt, ka “hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu” nozīmē saimniecības jebkādu lauksaimniecības zemes platību, kura ir uzturēta labā lauksaimnieciskā stāvoklī 2003. gada 30. jūnijā, neatkarīgi no tā, vai minētajā datumā tā tiek izmantota lauksaimnieciskajai ražošanai vai ne.

Jebkura jaunā dalībvalsts, kas iesniedz pieteikumu par līdzdalību vienotā platībmaksājuma shēmā, var arī noteikt, ka atbilstīgās platības minimālais apjoms vienai saimniecībai, par ko var noteikt tiesības saņemt maksājumus un par ko var piešķirt maksājumus, ir atbilstīgās platības minimālais apjoms vienai saimniecībai, kurš ir noteikts saskaņā ar 143.b panta 5. punkta otro daļu”;

- 8) regulas 71.c pantu aizstāj ar šādu pantu:

“71.c pants

Maksimāli pieļaujamais daudzums

Maksimāli pieļaujamais daudzums jaunajām dalībvalstīm ir noteikts VIIIa pielikumā. Izņemot maksājumus par tajā norādīto žāvētu rupjo lopbarību, cukuru un cigoriņiem, maksimāli pieļaujamo daudzumu aprēķina, ņemot vērā 143.a pantā paredzēto palielinājuma grafiku un tādēļ tas nav jāsamazina.

Regulas 41. panta 1.a punktu piemēro *mutatis mutandis*.”;

- 9) regulas 71.d panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Katra jaunā dalībvalsts veic tai noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma lineāru procentuālu samazināšanu, lai veidotu valsts rezervi. Šis samazinājums nav lielāks par 3 %, neskarot 71.b panta 3. punkta piemērošanu. Tomēr tas var pārsniegt 3 %, ja šā panta 3. punkta piemērošanai ir vajadzīgs lielāks samazinājums.”;

- 10) regulas 71.d panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Izņemot faktiska vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumu un ja piemēro 3. punktu, kā arī atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nenodod piecus gadus pēc to piešķiršanas.”;

- 11) regulas 71.d pantam pievieno šādu daļu:

“7. Jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem tajos apgabalos, uz kuriem attiecas restrukturizācijas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu no valsts intervences veidiem, lai novērstu zemes pamešanu un/vai lai kompensētu īpašos zaudējumus lauksaimniekiem minētajos apgabalos.”;

- 12) regulas 71.e panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr jaunās dalībvalstis, kas iesniegušas pieteikumu par līdzdalību vienotā platībmaksājuma shēmā, var uzskatīt par vienotu reģionu.”;

- 13) regulas III sadaļas VI nodaļā pievieno šādu pantu:

“71.m pants

Lauksaimnieki, kuriem nav hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz atbalstu

Atkāpjoties 36. panta un 44. panta 2. punkta, dalībvalsts atļauj lauksaimniekam, kuram piešķirti 47. pantā minētie maksājumi vai kurš darbojas 47. pantā minētajā nozarē un iegūst tiesības uz maksājumiem saskaņā ar 71.d pantu, taču kuram vienreizējā maksājuma shēmas īstenošanas pirmajā gadā nav hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz atbalstu, 44. panta 2. punkta nozīmē, atkāpties no pienākuma sniegt tiesību skaitam līdzvērtīgu skaitu tādu hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ar nosacījumu, ka viņš saglabā vismaz 50 % no lauksaimnieciskās darbības, ko viņš veica pirms pārejas uz vienreizējā maksājuma shēmu un ko izsaka ganāmpulka vienībās (LU).

Tiesību uz maksājumu nodošanas gadījumā pārņēmējs var izmantot tādu atkāpi tikai tad, ja tiek nodotas visas tās tiesības uz maksājumu, uz kurām attiecas atkāpe.”;

14) regulas 90. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Atbalstu piešķir tikai par tām platībām, uz kuru produkciju attiecas līgums starp lauksaimnieku un pārstrādes uzņēmumu, vai līgums starp lauksaimnieku un savācēju, izņemot gadījumus, kad pārstrādi veic pats lauksaimnieks savā saimniecībā.”;

15) regulas IV sadaļā iekļauj šādas nodaļas:

“10.e NODAĻA

MAKSĀJUMI PAR CUKURU

110.p pants

Pārejas posma maksājumi par cukuru

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, lauksaimnieki var pretendēt uz pārejas posma maksājumiem par cukuru par 2006. gadu. Tos piešķir, nepārsniedzot VII pielikuma K punktā noteikto apmēru.

2. Neskarot 71. panta 2. punktu, pārejas posma cukura maksājumu apmēru vienam lauksaimniekam aprēķina dalībvalstīs, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, proti:

- cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu daudzums, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu;
- cukurbiešu vai saražotā inulīna sīrupa daudzumu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/2001;
- vidējo hektāru skaitu, kuros audzē cukurbietes, cukurniedres vai cigoriņus, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu

un attiecībā uz viena vai vairāku – 2004./2005., 2005./2006. un 2006./2007. – tirdzniecības gadu reprezentatīvo periodu, kas var būt atšķirīgs katram produktam un kas dalībvalstīm jānosaka līdz 2006. gada 30. aprīlim.

Tomēr attiecībā uz lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas atteikšanās no kvotas par 2006./2007. tirdzniecības gadu, kā noteikts 3. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā (*), ja reprezentatīvajā periodā iekļauts 2006./2007. tirdzniecības gads, šo tirdzniecības gadu aizstāj ar 2005./2006. tirdzniecības gadu.

Ja izvēlas 2006./2007. tirdzniecības gadu, atsaucies uz Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu, kas iekļautas pirmajā apakšpunktā, aizstāj ar atsaucēm uz Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006 (2006. gada 20. februāris), par cukura tirgu kopīgo organizāciju (**) 6. pantu.

3. Pārejas posma maksājumiem par cukuru nepiemēro 143.a un 143.c pantu.

10.f NODAĻA

KOPIENAS ATBALSTS CUKURBIEŠU UN CUKURNIEDRU RAŽOTĀJIEM

100.q pants

Darbības joma

1. Dalībvalstīs, kas piešķirušas Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantā noteikto restrukturizācijas atbalstu vismaz 50 % no Regulas (EK) Nr. 318/2006 III pielikumā noteiktās cukura kvotas, sniedz Kopienas atbalstu cukurbiešu un cukurniedru ražotājiem.

2. Atbalstu sniedz vismaz piecus secīgus gadus, sākot ar to tirdzniecības gadu, kurā ir sasniegta 1. punktā minētā robežvērtība, bet ne vēlāk kā līdz 2013/2014. tirdzniecības gadam ieskaitot.

110.r pants

Nosacījumi par tiesībām pretendēt uz atbalstu

Atbalstu piešķir attiecībā uz tā cukura kvotu, kas iegūts no cukurbietēm vai cukurniedrēm, kas piegādātas saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti atbilstīgi 6. pantam Regulā (EK) Nr. 318/2006.

110.s pants

Atbalsta apmērs

Atbalstu izsaka attiecībā uz standarta kvalitātes baltā cukura tonnu. Atbalsta apmērs ir puse no tā apmēra, kas iegūts, daļot VII pielikuma K. punkta 2. apakšpunktā attiecīgai dalībvalstij noteikto maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas apmēru attiecīgajam gadam ar kopējo cukura un inulīna sīrupa kvotu, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 318/2006 III pielikumā.

(*) OV L 58, 28.2.2006, 42. lpp.

(**) OV L 58, 28.2.2006, 1. lpp.”;

- 16) regulas 143.b panta 3. punkta pēdējo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— pielāgots, izmantojot attiecīgās 143.a pantā norādītās procentuālās daļas, lai pakāpeniski ieviestu tiešos maksājumus, izņemot pieejamo summu saskaņā ar VII pielikuma K punkta 2. punktu, vai saskaņā ar starpību starp šīm summām un tām, ko faktiski piemēro, kā minēts 143.ba panta 4. punktā.”;

- 17) pēc 143.b panta iekļauj šādu pantu:

“143.ba pants**Atsevišķi cukura maksājumi**

1. Atkāpjoties no 143.b panta, jaunās dalībvalstis, kurās piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2006. gada 30. aprīlim var lemt attiecībā uz 2006., 2007. un 2008. gadu par atsevišķu cukura maksājumu piešķiršanu lauksaimniekiem, kas ir tiesīgi saņemt tos saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. To piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, proti:

— cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu daudzumiem, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu;

— cukurbiešu vai saražotā inulīna sīrupa daudzumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/2001;

— vidējo hektāru skaitu, kuros audzē cukurbietes, cukurniedres vai cigoriņus, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu

un attiecībā uz vienu vai vairāku – 2004./2005., 2005./2006. un 2006./2007. – tirdzniecības gadu reprezentatīvo periodu, kas var būt atšķirīgs katram produktam un kas dalībvalstīm jānosaka līdz 2006. gada 30. aprīlim.

Tomēr attiecībā uz lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas atteikšanās no kvotas 2006./2007. tirdzniecības gadā, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantā, ja reprezentatīvais laikperiods ietver 2006./2007. tirdzniecības gadu, to aizstāj ar 2005./2006. tirdzniecības gadu.

Ja izvēlas 2006./2007. tirdzniecības gadu, atsaucies uz Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu, kas iekļautas pirmajā apakšpunktā, aizstāj ar atsaucēm uz Regulas (EK) Nr. 318/2006 6. pantu.

2. Atsevišķos cukura maksājums piešķir, nepārsniedzot VII pielikuma K punktā noteikto maksimālo robežu.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, katra attiecīgā jaunā dalībvalsts līdz 2006. gada 31. martam var izlemt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, piemērot atsevišķiem cukura maksājumiem zemāku maksimāli pieļaujamo daudzumu nekā to, kas minēts VII pielikuma K punktā.

4. Līdzekļus, kas ir pieejami atsevišķu cukura maksājumu piešķiršanai saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, neiekļauj 143.b panta 3. punktā minētajā gada finanšu līdzekļu kopapjomā. Gadījumā, ja tiek piemērots šī panta 3. punkts, starpību starp VII pielikuma K punktā minēto maksimāli pieļaujamo daudzumu un to, ko faktiski piemēro, iekļauj 143.b panta 3. punktā minētajā gada finanšu līdzekļu kopapjomā.

5. Regulas 143.a un 143.c pantu nepiemēro atsevišķiem cukura maksājumiem.”;

- 18) pēc 145. panta d)-a) punkta pievieno šādu punktu:

“d)-b) sīki izstrādāti noteikumi par cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu atbalsta iekļaušanu vienreizējo maksājumu shēmā un par 10.e un 10.f sadaļā minētajiem maksājumiem.”;

19) regulas 155. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“155. pants

Citi pārejas noteikumi

Turpmākus pasākumus, kas noteikti, lai atvieglotu pāreju no 152. un 153. pantā minētajās regulās un Regulā (EK) Nr. 1260/2001 paredzētajiem pasākumiem uz šajā regulā paredzētajiem pasākumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz Regulas (EK) Nr. 1259/1999 4. un 5. panta un pielikuma un Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta piemērošanu, kā arī pāreju no Regulā (EEK) Nr. 1935/72 minētajiem uzlabošanas plānu noteikumiem uz tiem noteikumiem, kas paredzēti šīs

regulas 83. līdz 87. pantā, var pieņemt atbilstīgi šīs regulas 144. panta 2. punktā minētajai procedūrai. Regulas 152. un 153. pantā minētās regulas un pantus turpina piemērot VII pielikumā minēto pamatsummu noteikšanai.”;

20) pielikumos izdara grozījumus saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2006. gada 1. janvāris.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. februārī.

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
J. PRÖLL

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1782/2003 pielikumus groza šādi.

- 1) I pielikumā aiz rindas "apiņi" iekļauj šādu rindu:

"Cukura vai inulīna sīrupa ražošanai izmantotās cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi	Šīs regulas (****) IV sadaļas 10.e nodaļa	Savstarpēji nesaistīti maksājumi
	Šīs Regulas IVa sadaļas 143.ba pants	
Cukura ražošanā izmantotās cukurbietes un cukurniedres	Šīs regulas IV sadaļas 10.f nodaļa	Ražošanas atbalsts";

- 2) II pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"II PIELIKUMS

Regulas 12. panta 2. punktā minētais valsts maksimāli pieļaujamais daudzums

(miljonos EUR)

Dalībvalsts	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.
Beļģija	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Dānija	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Vācija	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grieķija	45,4	61,1	76,4	76,5	76,6	76,6	76,6	76,6
Spānija	56,9	77,3	97,0	97,2	97,3	97,3	97,3	97,3
Francija	51,4	68,7	85,9	86,0	86,0	86,0	86,0	86,0
Īrija	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Itālija	62,3	84,5	106,4	106,8	106,9	106,9	106,9	106,9
Luksemburga	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nīderlande	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Austrija	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugāle	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Somija	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Zviedrija	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Apvienotā Karaliste	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5"

- (3) VI pielikumam pievieno šādu rindu:

"Cukura vai inulīna sīrupa ražošanai izmantotās cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi	Regula (EK) Nr. 1260/2001	Tirgus atbalsts cukura vai inulīna sīrupa ražošanai paredzēto cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem un cigoriņu ražotājiem";
---	---------------------------	--

- (4) VII pielikumam pievieno šādu tekstu:

"K. Cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi

1. Dalībvalstis nosaka katra lauksaimnieka pamatsummā iekļaujamo summu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, proti:

— cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu daudzumi, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu

- cukurbiešu vai saražotā inulīna sīrupa daudzumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/2001
- vidējais hektāru skaits, kuros audzē cukurbietes, cukurniedres vai cigoriņus, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu

attiecībā uz vienu vai vairāku tirdzniecības gadu reprezentatīvo periodu, sākot no 2000./2001. tirdzniecības gada, un – attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm – no 2004./2005. līdz 2006./2007. tirdzniecības gadam, kas var būt atšķirīgs katram produktam un ko dalībvalstis nosaka līdz 2006. gada 30. aprīlim.

Tomēr, ja pārskata periods ietver 2006./2007. tirdzniecības gadu, šo tirdzniecības gadu aizstāj ar 2005./2006. tirdzniecības gadu lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas atteikšanās no kvotas 2006./2007. gadā, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantu.

Attiecībā uz 2000./2001. un 2006./2007. tirdzniecības gadu atsaucies uz Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu aizstāj ar atsauces uz Regulas (EK) Nr. 2038/1999 (*) 37. pantu un Regulas (EK) Nr. 318/2006 6. pantu.

2. Ja atbilstīgi 1. punktam noteiktā maksājumu summa dalībvalstī pārsniedz turpmāk 1. tabulā minēto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas izteikts tūkstošos euro, proporcionāli samazina katram lauksaimniekam paredzēto summu.

1. tabula

Maksimāli pieļaujamais daudzums summām, kas jāiekļauj lauksaimnieku pamatsummā

(tūkstošos EUR)				
Dalībvalsts	2006.	2007.	2008.	2009. un turpmākie gadi
Beļģija	48 594	62 454	76 315	83 729
Čehijas Republika	27 851	34 319	40 786	44 245
Dānija	19 314	25 296	31 278	34 478
Vācija	154 799	203 380	251 960	277 946
Grieķija	17 941	22 455	26 969	29 384
Spānija	60 272	74 447	88 621	96 203
Francija	151 163	198 075	244 987	270 081
Ungārija	25 435	31 146	36 857	39 912
Īrija	11 259	14 092	16 925	18 441
Itālija	79 862	102 006	124 149	135 994
Latvija	4 219	5 164	6 110	6 616
Lietuva	6 547	8 012	9 476	10 260
Nīderlande	42 032	54 648	67 265	74 013
Austrija	18 931	24 438	29 945	32 891
Polija	99 135	122 906	146 677	159 392
Portugāle	3 940	4 931	5 922	6 452
Slovākija	11 813	14 762	17 712	19 289
Slovēnija	2 993	3 746	4 500	4 902
Somija	8 255	10 332	12 409	13 520
Zviedrija	20 809	26 045	31 281	34 082
Apvienotā Karaliste	64 340	80 528	96 717	105 376

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja Somijas, Īrijas, Portugāles, Spānijas un Apvienotās Karalistes gadījumā atbilstīgi 1. punktam noteiktā maksājumu summa pārsniedz turpmāk 1. un 2. tabulā minēto attiecīgās dalībvalsts maksimāli pieļaujamā daudzuma summu, proporcionāli samazina katram lauksaimniekam paredzēto summu.

2. tabula

Lauksaimnieku pamatsummā iekļaujamās papildu gada summas četriem gadiem periodā no 2006. līdz 2009. gadam

(tūkstošos EUR)

Dalībvalsts	Papildu gada summas
Spānija	10 123
Īrija	1 747
Portugāle	611
Somija	1 281
Apvienotā Karaliste	9 985

Tomēr pirmajā daļā minētās dalībvalstis var saglabāt līdz pat 90 % no pirmās daļas 2. tabulā norādītās summas un izmantot tā radušās summas atbilstīgi 69. pantam. Šādā gadījumā pirmajā daļā minētā atkāpe nav piemērojama.

4. Katra dalībvalsts aprēķina 43. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto hektāru skaitu proporcionāli daudzumam, kas noteikts atbilstīgi 1. punktam un saskaņā ar šim mērķim izraudzītu objektīvu un nediskriminējošu kritēriju vai pamatojoties uz cukurbiešu, cukurniedru vai cigoriņu hektāru skaitu, ko lauksaimnieki deklarējuši attiecībā uz reprezentatīvo periodu, kas noteikts atbilstīgi 1. punktam.

(*) OV L 252, 25.9.1999., 1. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1260/2001."

- 5) VIII pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"VIII PIELIKUMS

Regulas 41. pantā minētais valsts maksimāli pieļaujamais daudzums

(tūkstošos EUR)

Dalībvalsts	2005	2006	2007	2008	2009	2010 un turpmākie gadi
Beļģija	411 053	579 167	592 507	606 368	613 782	613 782
Dānija	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Vācija	5 148 003	5 647 000	5 695 380	5 743 960	5 769 946	5 773 946
Grieķija	838 289	1 719 230	1 745 744	1 750 258	1 752 673	1 790 673
Spānija	3 266 092	4 135 458	4 347 633	4 361 807	4 369 389	4 371 266
Francija	7 199 000	7 382 163	8 289 075	8 335 987	8 361 081	8 369 081
Īrija	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Itālija	2 539 000	3 544 379	3 566 006	3 588 149	3 599 994	3 632 994
Luksemburga	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Nīderlande	386 586	428 618	834 234	846 851	853 599	853 599
Austrija	613 000	632 931	736 438	741 945	744 891	744 891
Portugāle	452 000	497 551	564 542	565 533	566 063	567 452
Somija	467 000	476 536	563 613	565 690	566 801	565 520
Zviedrija	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Apvienotā Karaliste	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849"

- 6) VIIIa pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“VIIIa PIELIKUMS

Regulas 71.c pantā minētais valsts maksimāli pieļaujamais daudzums

(tūkstošos EUR)

Kalendārais gads	Čehijas Republika	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Polija	Slovēnija	Slovākija
2005.	228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670	724 600	35 800	97 700
2006.	294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	445 635	830	980 835	44 893	127 213
2007.	377 919	40 400	16 300	60 764	154 912	539 446	1 640	1 263 706	59 846	161 362
2008.	469 986	50 500	20 400	75 610	193 076	671 757	2 050	1 572 577	74 600	200 912
2009.	559 145	60 500	24 500	90 016	230 560	801 512	2 460	1 870 392	89 002	238 989
2010.	644 745	70 600	28 600	103 916	267 260	928 112	2 870	2 155 492	103 002	275 489
2011.	730 445	80 700	32 700	117 816	303 960	1 054 812	3 280	2 440 492	117 002	312 089
2012.	816 045	90 800	36 800	131 716	340 660	1 181 412	3 690	2 725 592	131 002	348 589
turpmākie gadi	901 745	100 900	40 900	145 616	377 360	1 308 112	4 100	3 010 692	145 102	385 189”

PADOMES REGULA (EK) Nr. 320/2006**(2006. gada 20. februāris),****ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. pantu un 37. panta 2. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā

(1) Saistībā ar Kopienā un starptautiskajā līmenī notiekošo attīstību Kopienas cukura rūpniecība saskaras ar strukturālām problēmām, kas var nopietni apdraudēt šīs rūpniecības konkurētspēju un pat vispārēju nozares pastāvēšanu. Šīs problēmas nevar efektīvi atrisināt ar tirgus pārvaldības līdzekļiem, kā tas paredzēts cukura kopējā tirgus organizācijā. Lai Kopienas cukura ražošanas un tirdzniecības sistēmu saskaņotu ar starptautiskajām prasībām un nodrošinātu tās turpmāko konkurētspēju, ir jāveic pamatīga restrukturizācija, kas būtiski samazinātu Kopienas nerentablās ražošanas jaudu. Lai to panāktu, kā priekšnosacījums jaunas efektīvas cukura tirgus organizācijas ieviešanai būtu jāizstrādā atsevišķa un autonoma pagaidu shēma Kopienas cukura rūpniecības restrukturizācijai. Atbilstīgi šai shēmai būtu jāsamazina kvotas, ņemot vērā Kopienas cukura rūpniecības, cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētāju un patērētāju likumīgās intereses.

(2) Lai finansētu Kopienas cukura rūpniecības restrukturizācijas pasākumus, būtu jāizveido pagaidu restrukturizācijas fonds. Lai panāktu saprātīgu finansiālu pārvaldību, fondam vajadzētu būt daļai no ELVGF Garantiju nodaļas un tādējādi to regulētu procedūras un mehānismi, kas minēti Padomes Regulā (EK) Nr. 1258/1999 (1999. gada 17. maijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽³⁾, un,

sākot no 2007. gada 1. janvāra, tam vajadzētu būt daļai no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda, kas izveidots ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽⁴⁾.

(3) Tā kā attālākajos reģionos pašlaik īsteno attīstības programmas, lai uzlabotu to konkurētspēju jēlcukura ražošanā un ražotu arī niedru jēlcukuru, konkurējot ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas pagaidu restrukturizācijas summa, uz attālāko reģionu uzņēmējiem šī regula nebūtu jāattiecina.

(4) Šajā regulā paredzētie restrukturizācijas pasākumi būtu jāfinansē, uz laiku palielinot iemaksu summas tiem cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražotājiem, kuri gala rezultātā gūs labumu no restrukturizācijas. Tā kā šī summa neietilpst tradicionālajos cukura kopīgā tirgus organizācijas zināmajos maksājumos, ienākumi no tiem būtu jāuzskata par "asignētajiem ieņēmumiem", kā noteikts Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam ⁽⁵⁾.

(5) Lai cukura rūpniecības uzņēmumi ar zemāko produktivitāti atteiktos no savām kvotām, būtu jāievieš nozīmīgs restrukturizācijas ekonomisks stimuls atbilstīga atbalsta veidā. Lai to panāktu, būtu jāizveido restrukturizācijas atbalsts, kas stimulē pārtraukt noteiktā cukura daudzuma ražošanu un atteikties no attiecīgajām kvotām, vienlaikus ļaujot ievērot saistības sociālajā un vides jomā, kuras ir saistītas ar ražošanas pārtraukšanu. Atbalsts būtu izmaksājams četrus tirdzniecības gadus, lai tā samazinātu ražošanu, līdz ir sasniegts vajadzīgais Kopienas tirgus līdzsvars.

(6) Lai sniegtu atbalstu cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētājiem, kas pārtraukuši ražošanu sakarā ar to rūpnīcu slēgšanu, kurām tie agrāk piegādāja savus ražojumus, daļa no restrukturizācijas atbalsta būtu jāsniedz šiem audzētājiem, kā arī iekārtu piegādātājiem, kas strādājuši pie šiem audzētājiem, lai kompensētu zaudējumus, kas radušies no šo rūpnīcu slēgšanas, jo īpaši no zaudētajiem ieguldījumiem specializētās iekārtās.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2006. gada 19. janvārī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2005. gada 26. oktobrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005 (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

- (7) Tā kā restrukturizācijas līdzekļu iemaksas pagaidu restrukturizācijas fondā veic par konkrētu laika periodu, ir nepieciešams, lai šie restrukturizācijas atbalsta maksājumi tiktu maksāti, vienmērīgi sadalot laikā.
- (8) Lēmums par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu būtu jāpieņem attiecīgajai dalībvalstij. Uzņēmumiem, kas ir gata-
vi atteikties no savām kvotām, būtu šai dalībvalstij jāiesniedz iesniegums, nodrošinot visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu pieņemt lēmumu par atbalstu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot konkrētus sociālas un vides prasības, lai ņemtu vērā iesniegtās lietas specifiku, ja vien šīs prasības nekavē restrukturizācijas procesa darbību.
- (9) Restrukturizācijas atbalsta pieteikumā būtu jāiekļauj restrukturizācijas plāns. Šajā plānā būtu jāiekļauj tāda informācija, kas attiecīgo dalībvalsti nodrošinātu ar visu nepieciešamo tehnisko, sociālo, vides un finanšu informāciju, kas tādējādi tai ļautu pieņemt lēmumu par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu. Dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai īstenotu vajadzīgo kontroli pār visu restrukturizācijas elementu īstenošanu.
- (10) Reģionos, kurus skars restrukturizācija, varētu būt piemēroti veicināt cukurbiešu un cukurniedru audzēšanas, kā arī cukura ražošanas alternatīvas. Šajā nolūkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai daļu no restrukturizācijas fonda naudas izmantot dažādošanas pasākumiem. Šie pasākumi, kas izveidoti saskaņā ar valsts restrukturizācijas plānu, var būt tādi paši pasākumi, kā daži no tiem, kas atbalstīti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai, no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾, vai kā tie pasākumi, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem par valsts atbalstu.
- (11) Lai restrukturizācijas procesu paātrinātu, dažādošanai pieejamais atbalsts būtu jāpalielina, ja atteiktās kvotas pārsniedz noteiktu robežu.
- (12) Pilna laika rafinētājiem būtu jādod iespēja pielāgoties cukura rūpniecības restrukturizācijai. Pielāgošanās būtu jāatbalsta ar restrukturizācijas fonda palīdzību ar nosacījumu, ka dalībvalsts apstiprina uzņēmējdarbības plānu, kas ir pielāgošanās pamatā. Attiecīgajām dalībvalstīm būtu jānodrošina taisnīga pieejamā atbalsta sadale pilna laika rafinētājiem konkrētajā teritorijā.
- (13) Atsevišķās dalībvalstīs dažos īpašos gadījumos būtu jāsniedz atbalsts no restrukturizācijas fonda, ja tas ietilpst valsts restrukturizācijas programmā.
- (14) Tā kā restrukturizācijas fonds tiks izveidots trīs gadu laikā, pašā sākumā tajā nebūs visi nepieciešamie finanšu līdzekļi. Tādēļ būtu jānosaka noteikumi atbalsta sniegšanas ierobežošanai.
- (15) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (16) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai ārkārtējā situācijā risinātu konkrētas praktiskas problēmas.
- (17) No restrukturizācijas fonda finansēs pasākumus, uz kuriem restrukturizācijas līdzekļu veida dēļ neattiecas Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punktā minēto izdevumu kategorijas. Tāpēc minētā regula būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pagaidu restrukturizācijas fonds

1. Ar šo regulu Eiropas Kopienā izveido pagaidu cukura rūpniecības restrukturizācijas fondu (turpmāk – "restrukturizācijas fonds"). Šo regulu nepiemēros visattālākajiem reģioniem, kas minēti Līguma 299. panta 2. punktā.

Restrukturizācijas fonds būs daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda garantiju nodaļas. No 2007. gada 1. janvāra tā būs daļa no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF).

2. No restrukturizācijas fonda finansēs šīs regulas 3., 6., 7., 8. un 9. pantā paredzētos pasākumus.

3. Šīs regulas 11. pantā minētās pagaidu restrukturizācijas summa atbilstīgi Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 18. panta 2. punktam ir restrukturizācijas fondam assignētie ieņēmumi.

Summu, kas pēc 2. punktā minēto izdevumu finansēšanas ir palikusi restrukturizācijas fondā, piešķir ELGF.

⁽¹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

4. Šo regulu nepiemēro attālākajiem reģioniem, kas minēti Līguma 299. pantā

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- 1) "izoglikoze" ir produkts, ko iegūst no glikozes vai tās polimēriem, un kam sausā veidā fruktozes saturs ir vismaz 10 % no svara;
- 2) "inulīna sīrups" ir nepastarpināts produkts, ko iegūst inulīna vai oligofruktožu hidrolīzē, un kas sausā veidā satur vismaz 10 % fruktozes brīvā veidā vai kā saharozi, un kas izteikts kā cukura/izoglikozes ekvivalents;
- 3) "nozares nolīgums" ir kāds no turpmāk minēto veidu nolīgumiem:

(a) nolīgums, kas noslēgts Kopienas līmenī pirms piegādes līgumiem, starp uzņēmumu valsts organizāciju grupu, no vienas puses, un pārdevēju valsts organizāciju grupu, no otras puses,

b) nolīgums, kas noslēgts pirms piegādes līgumiem, starp attiecīgās dalībvalsts atzītiem uzņēmumiem vai uzņēmumu organizāciju, no vienas puses, un attiecīgās dalībvalsts atzītu pārdevēju asociāciju, no otras puses,

c) ja neeksistē neviens no a) vai b) apakšpunktā minētajiem nolīgumiem – likums par uzņēmumiem un likums par kooperatīviem, ciktāl tie reglamentē cukurbiešu piegādi, ko veic cukura ražošanas uzņēmuma vai kooperatīva akcionāri vai dalībnieki,

d) ja neeksistē a) vai b) apakšpunktā minētajiem nolīgumiem, kārtību, kas pastāvēja pirms piegādes un pārdevēju līguma noslēgšanas, ja pārdevēji, kas akceptē šo kārtību, piegādā vismaz 60 % no kopējā cukurbiešu daudzuma, ko ražotāji iepērk cukura ražošanai vienā vai vairākās fabrikās.

4) "tirdzniecības gads" ir laikposms no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. septembrim. Izņēmuma kārtā 2006./2007. tirdzniecības gads sākas 2006. gada 1. jūlijā;

5) "pilna laika rafinētājs" ir ražotne:

— kuras vienīgā darbība ir importēta niedru jēlcukura rafinēšana,

vai

— kura 2004./2005. saimnieciskajā gadā rafinēja vismaz 15 000 t importēta niedru jēlcukura.

6) "kvota" ir cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas kvota, kas uzņēmumam piešķirta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 318/2006 (2006. gada 20. februāris) par cukura tirgu kopīgo organizāciju ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktu, 8. panta 1. punktu, 9. panta 1. un 2. punktu un 11. pantu.

3. pants

Restrukturizācijas atbalsts

1. Uzņēmumam, kas ražo cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu, kam līdz 2006. gada 1. jūlijam bija piešķirta kvota, ir tiesības uz restrukturizācijas atbalstu par katru atteiktās kvotas tonnu, ja tas kādā no 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gadiem:

a) atsakās no savām kvotām, kas piešķirtas vienai vai vairākām tās fabrikām, un pilnībā demontē attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas,

b) atsakās no savām kvotām, kas piešķirtas vienai vai vairākām tās fabrikām, daļēji demontē attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas un neizmanto attiecīgo fabriku atlikušās ražošanas iekārtas to produktu ražošanai, uz kuriem attiecas cukura kopīgā tirgus organizācija,

vai

c) atsakās no savām kvotām, kas piešķirtas vienai vai vairākām tās fabrikām, un neizmanto attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas jēlcukura rafinēšanai.

Šo pēdējo nosacījumu nepiemēro attiecībā uz:

— vienīgo pārstrādes rūpnīcu Slovēnijā,

— vienīgo cukurbiešu pārstrādes rūpnīcu Portugālē,

kas tur darbojas 2006. gada 1. janvārī.

Šajā pantā attiecībā uz ražošanas iekārtu demontāžu, kas veikta 2005./2006. tirdzniecības gadā, par demontāžas gadu uzskata 2006./2007. gadu.

2. Restrukturizācijas atbalstu piešķir attiecībā uz to tirdzniecības gadu, kuram ražotājs no kvotām ir atteicies saskaņā ar 1. punktu, un tikai uz šādu, nevis uz pārdalīto, kvotu daudzumu, un ne tādām, kas ir atkārtoti piešķirtas.

No kvotām var atteikties tikai, pirms tam apspriežoties atbilstīgi attiecīgiem nozares nolīgumiem.

⁽¹⁾ Skatīt šī Oficiālā Vēstneša 1 lappusi.

3. Pilnīgai ražošanas iekārtu demontāžai nepieciešams:

- a) pilnīga un galēja cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas pārtraukšana ar attiecīgajām ražošanas iekārtām,
- b) fabrikas/-u slēgšana un ražošanas iekārtu demontāža 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā noteiktajā laikposmā,

un, kā arī

- c) videi draudzīgu apstākļu atjaunošana fabrikas teritorijā un darbaspēka nodarbināšanas veicināšana 4. panta 2. punkta f) apakšpunktā noteiktajā laikposmā. Dalībvalstis var prasīt 1. punktā minētajiem uzņēmumiem uzņemties saistības, kas neietilpst Kopienas tiesību aktos noteiktajās obligātajās prasībās. Tomēr šādas saistības neierobežo restrukturizācijas fonda kā instrumenta darbību.

4. Daļējai ražošanas iekārtu demontāžai nepieciešams:

- a) pilnīga un galīga cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa attiecīgās ražošanas pārtraukšana ar attiecīgajām ražošanas iekārtām,
- b) to ražošanas iekārtu demontāža, kas netiks izmantota ražošanai un kas ir paredzēta un izmantota a) apakšpunktā minēto produktu ražošanai, 4. panta 2. punkta e) apakšpunktā noteiktajā laikposmā.
- c) videi draudzīgu apstākļu atjaunošana fabrikas teritorijā un darbaspēka pārcelšanas veicināšana 4. panta 2. punkta f) apakšpunktā noteiktajā laikposmā. Dalībvalstis var prasīt 1. punktā minētajiem uzņēmumiem uzņemties saistības, kas neietilpst Kopienas tiesību aktos noteiktajās obligātajās prasībās. Tomēr šādas saistības neierobežo restrukturizācijas fonda kā instrumenta darbību.

5. Ir noteikts šāds restrukturizācijas atbalsts uz tonnu par atteikto kvotu:

(a) 1. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā:

- 730,00 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gadu,
- 730,00 EUR par 2007./2008. tirdzniecības gadu,
- 625,00 EUR par 2008./2009. tirdzniecības gadu,
- 520,00 EUR par 2009./2010. tirdzniecības gadu.

(b) 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā:

- 547,50 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gadu,
- 547,50 EUR par 2007./2008. tirdzniecības gadu,
- 468,75 EUR par 2008./2009. tirdzniecības gadu,
- 390,00 EUR par 2009./2010. tirdzniecības gadu.

(c) 1. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā:

- 255,50 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gadu,
- 255,50 EUR par 2007./2008. tirdzniecības gadu,
- 218,75 EUR par 2008./2009. tirdzniecības gadu,
- 182,00 EUR par 2009./2010. tirdzniecības gadu.

6. Summu, kas ir vismaz 10 % no attiecīgā restrukturizācijas atbalsta, kas noteikts 5. punktā, sniedz:

- cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētājiem, kas šos produktus ir piegādājuši laikposmā pirms 2. punktā minētā tirdzniecības gada cukura vai inulīna sīrupa ražošanai atbilstīgi attiecīgajām atteiktajām kvotām,

un

- iekārtu piegādātājiem, kas ir privātas personas vai uzņēmumi un kas ir strādājuši uz līguma pamata ar savām iekārtām pie tiem audzētājiem, tādu produktu ražošanai un tajā laikposmā, kas minēti pirmajā ievilkumā.

Apspriedušās ar ieinteresētajām pusēm, dalībvalstis nosaka pirmajā apakšpunktā minēto piemērojamo procentuālo likmi un laikposmu, ja vien tiek nodrošināts ekonomiski pamatots līdzsvars starp 4. panta 3. punktā minētajiem restrukturizācijas plāna elementiem.

Dalībvalstis piešķir atbalstu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ņemot vērā restrukturizācijas procesā radušos zaudējumus.

Pirmajās un otrajā daļā piemērojamo summu atņem no 5. punktā minētās piemērojamās summas.

4. pants

Pieteikšanās restrukturizācijas atbalstam

1. Pieteikumi restrukturizācijas atbalstam iesniedzami dalībvalstīs līdz 31. janvārim, gadu pirms tā tirdzniecības gada, kurā ir atteiktas kvotas.

Tomēr pieteikumi 2006./2007. tirdzniecības gadam iesniedzami, vēlākais, līdz 2006. gada 31. jūlijam.

2. Restrukturizācijas atbalsta pieteikumus iekļauj:

- a) restrukturizācijas plānu;
- b) apstiprinājumu par to, ka restrukturizācijas plāns ir izstrādāts, apspriežoties ar cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētājiem;
- c) apņemšanos atteikties no attiecīgajām kvotām konkrētajā tirdzniecības gadā;
- d) 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā – apņemšanos pilnībā demontēt ražošanas iekārtas laikposmā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts;
- e) 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā – apņemšanos daļēji demontēt ražošanas iekārtas laikposmā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts, un neizmantojot ražotni un atlikušās ražošanas iekārtas to produktu ražošanai, uz kuriem attiecas cukura kopīgā tirgus organizācija;
- f) 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā – apņemšanos izpildīt prasības, kas attiecīgi paredzētas 3. panta 3. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 4. punkta c) apakšpunktā, laikposmā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts;
- g) 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā, ja vajadzīgs, apņemšanos neizmantojot ražošanas iekārtas jēlcukura rafinēšanai.

Uz šā panta c) un g) punktā minēto apņemšanos izpildi attiecas 5. panta 1. punktā minētais lēmums par atbalsta piešķiršanu.

3. Restrukturizācijas plānā, kas minēts 2. punkta a) apakšpunktā, iekļauj vismaz šādus elementus:

- a) paredzēto mērķu un darbību izklāstu, uzrādot to savstarpēji ekonomiski pamatotu līdzsvaru un to atbilstību restrukturizācijas fonda un lauku attīstības politikas mērķiem attiecīgajā reģionā, kā to apstiprinājusi Komisija.
- b) cukurbiešu, cukurniedru vai cigoriņu audzētājiem un, ja vajadzīgs, – iekārtu piegādātājiem – paredzēto atbalstu saskaņā ar 3. panta 6. punktu.
- c) attiecīgo ražošanas iekārtu tehnisko aprakstu,

d) uzņēmējdarbības plānu, kurā sīki norādītas rūpnīcas vai rūpnīcu slēgšanas un pilnīgas vai daļējas ražošanas iekārtu demontāžas kārtība, laika grafiks un izmaksas,

e) attiecīgā gadījumā, paredzētās investīcijas,

f) sociālo plānu, kurā norādītas paredzētās darbības, jo īpaši attiecībā uz attiecīgā darbaspēka pārkvalificēšanos, pārcelšanu un priekšlaicīgu aiziešanu pensijā un, ja nepieciešams, īpašas valsts prasības, kas noteiktas saskaņā ar 3. panta 3. punkta c) apakšpunktu vai 3. panta 4. punkta c) apakšpunktu,

g) vides plānu, kurā norādītas paredzētās darbības, jo īpaši attiecībā uz obligātām vides prasībām un, ja nepieciešams, īpašas valsts prasības, kas noteiktas saskaņā ar 3. panta 3. punkta c) apakšpunktu vai 3. panta 4. punkta c) apakšpunktu,

h) finanšu plānu, kurā sīki aprakstītas visas izmaksas saistībā ar restrukturizācijas plānu.

5. pants

Lēmuma pieņemšana par restrukturizācijas atbalstu un kontrole

1. Ne vēlāk kā 3. panta 2. punktā minētā iepriekšējā tirdzniecības gada februāra beigās, dalībvalstis pieņem lēmumu par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu. Tomēr lēmums par 2006./2007. tirdzniecības gadu ir jāpieņem vēlākais līdz 2006. gada 30. septembrim.

2. Restrukturizācijas atbalstu piešķir, ja dalībvalsts pēc rūpīgas pārbaudes ir secinājusi, ka:

— pieteikumā ir 4. panta 2. punktā minētie elementi;

— restrukturizācijas plānā ir 4. panta 3. punktā minētie elementi;

— restrukturizācijas plānā aprakstītie pasākumi un darbības atbilst attiecīgajiem Kopienas un valsts tiesību aktiem;

un

— restrukturizācijas fondā ir pieejami nepieciešamie finanšu līdzekļi, pamatojoties uz informāciju, kas gūta no Komisijas.

3. Ja viens vai vairāki no 2. punkta pirmajos trīs ievilkumos minētajiem nosacījumiem nav izpildīti, restrukturizācijas atbalsta pieteikumu nosūta atpakaļ pieteikuma iesniedzējam. Pieteikuma iesniedzējam paziņo par nosacījumiem, kas nav izpildīti. Tad pieteikuma iesniedzējs var vai nu savu pieteikumu atsaukt, vai izpildīt nepilnīgās vietas.

4. Neskarot Regulā (EK) Nr. 1290/2005 minētos kontroles pieņēmumus, dalībvalstis uzrauga, kontrolē un pārbauda restruktūrizācijas atbalsta īstenošanu, ko tā apstiprinājusi.

6. pants

Dažādošanas atbalsts

1. Atbalstu dažādošanas pasākumiem reģionos, ko skārusi cukura rūpniecības restruktūrizācija, var piešķirt jebkurā dalībvalstī atbilstīgi cukura kvotām, ko šajā dalībvalstī dibinātie uzņēmumi atteikuši kādā no 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gadiem.

2. Kopējo dalībvalstij pieejamo summu nosaka, pamatojoties uz:

— 109,50 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gada atteiktās cukura kvotas tonnu;

— 109,50 EUR par 2007./2008. tirdzniecības gada atteiktās cukura kvotas tonnu;

— 93,80 EUR par 2008./2009. tirdzniecības gada atteiktās cukura kvotas tonnu;

— 78,00 EUR par 2009./2010. tirdzniecības gada atteiktās cukura kvotas tonnu.

3. Dalībvalstis, kas nolēmušas piešķirt 1. punktā minēto dažādošanas atbalstu vai 9. pantā minēto pārejas posma atbalstu, izveido valsts restruktūrizācijas programmas, tajās sīki aprakstot dažādošanas pasākumus, kas veicami attiecīgajos reģionos, un informē Komisiju par šīm programmām.

4. Neskarot 5. punktu, lai atbilstu 1. punktā minētā atbalsta saņemšanas kritērijiem, dažādošanas pasākumiem jāsakrīt ar vienu vai vairākiem pasākumiem, kas paredzēti Regulas (EK) 1698/05 1. un 3. asī.

Dalībvalstis nosaka kritērijus, lai atšķirtu pasākumus, kuriem var piešķirt dažādošanas atbalstu, no pasākumiem, kuriem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005 var piešķirt Kopienas atbalstu.

Pirmajā apakšpunktā minētais atbalsts nevar būt lielāks par maksimālo ELFLA ieguldījumu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1698/2005 70. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

5. Dažādošanas pasākumiem, kas atšķiras no Regulas (EK) Nr. 1698/2005 1. un 3. asī paredzētajiem pasākumiem, var piešķirt 1. punktā minēto atbalstu ar nosacījumu, ka tie atbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem un jo īpaši – atbalsta intensitātei un atbilstības kritērijiem, kas paredzēti Komisijas pamatnostādņēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarei.

6. Dalībvalsts nepiešķir valsts atbalstu attiecībā uz dažādošanas pasākumiem, kas paredzēti šajā pantā. Tomēr, ja 4. punkta trešajā apakšpunktā minētais maksimālais apjoms atļautu atbilstīt dažādošanu 100 % apmērā, dalībvalsts iegulda vismaz 20 % no atbilstīgajiem izdevumiem. Šajā gadījumā Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro.

7. pants

Papildu dažādošanas atbalsts

1. Kopējo dalībvalstij pieejamo atbalsta apjomu saskaņā ar 6. panta 2. punktu var palielināt:

— par 50 %, kad cukura kvotas, kas šai dalībvalstij noteiktas Regulas (EK) Nr. 318/2006 (cukura KTO) III Pielikumā, ir atteiktas par vismaz 50 % bet ne vairāk kā par 75 %;

— vēl par 25 %, kad cukura kvotas, kas šai dalībvalstij noteiktas Regulas (EK) Nr. 318/2006 (cukura KTO) III Pielikumā, ir atteiktas par vismaz 75 % bet ne vairāk kā par 100 %;

— vēl par 25 %, kad cukura kvotas, kas šai dalībvalstij noteiktas Regulas (EK) Nr. 318/2006 (cukura KTO) III Pielikumā, ir atteiktas pilnībā.

Jebkurš no palielinājumiem ir pieejams tajā tirdzniecības gadā, kurā atteikto valsts cukura kvotu apjoms sasniedz attiecīgi 50, 75 vai 100 %.

2. Attiecīgā dalībvalsts izlemj, vai 1. punktā minētajam palielinājumam atbilstīgo atbalstu var piešķirt dažādošanas pasākumiem, kas minēti 6. panta 1. punktā, un/vai cukurbiešu vai cukurniedru audzētājiem, kas pārtraukuši savu ražošanu restruktūrizācijas skartajos reģionos. Atbalstu audzētājiem piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

8. pants

Pārejas posma atbalsts pilna laika rafinētājiem

1. Lai pilna laika rafinētāji varētu pielāgoties Kopienas cukura rūpniecības restruktūrizācijai, tiem piešķir pārejas posma atbalstu.

2. Šajā sakarā ir paredzēti 150 miljoni EUR četriem tirdzniecības gadiem – 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. un 2009./2010.

Pirmajā apakšpunktā minēto summu sadala šādi:

- 94,3 miljoni EUR – pilna laika rafinētājiem Apvienotajā Karalistē,
- 24,4 miljoni EUR – pilna laika rafinētājiem Portugālē,
- 5,0 miljoni EUR – pilna laika rafinētājiem Somijā,
- 24,8 miljoni EUR – pilna laika rafinētājiem Francijā,
- 1,5 miljoni EUR – pilna laika rafinētājiem Slovēnijā.

3. Atbalstu piešķir, pamatojoties uz dalībvalsts apstiprinātu uzņēmējdarbības plānu saistībā ar attiecīgā pilna laika rafinētāja stāvokļa pielāgošanu cukura rūpniecības restrukturizācijai.

Dalībvalstis piešķir atbalstu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

9. pants

Pārejas posma atbalsts atsevišķām dalībvalstīm

Saistībā ar 6. panta 3. punktā minēto restrukturizācijas programmu:

- a) augstākais 9 miljonu EUR lielu atbalstu piešķir Austrijai investīcijām cukurbiešu savākšanas centros un cita veida loģistikas infrastruktūrā, kas vajadzīga sakarā ar restrukturizāciju;
- b) augstākais 5 miljonu EUR lielu atbalstu piešķir Zviedrijā, lai to tieši vai netieši iegūtu cukurbiešu audzētāji Gotlandē un Ālandē, kas pārstājuši audzēt cukurbietes saskaņā ar valsts restrukturizācijas procesu.

10. pants

Maksimālais finansējums

1. Regulas 3., 6., 7., 8. un 9. pantā minēto atbalstu, kas pieprasīta par 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gadiem, piešķir tikai atbilstīgi pieejamajām apropriācijām restrukturizācijas fondā.

2. Ja, pamatojoties uz pieteikumiem, kas ir iesniegti par konkrētā tirdzniecības gadu un ko par tiesīgiem ir atzinusi attiecīgā dalībvalsts, kopīgais piešķiramo atbalstu apjoms pārsniedz šā tirdzniecības gada maksimālo robežu, atbalstu piešķir atbilstīgi atbalsta pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskajai kārtībai (pēc principa “kas pirmais brauc, tas pirmais maļ”).

3. Regulas 6., 7., 8. un 9. pantā minētais atbalsts tiek sniegts neatkarīgi no 3. panta minētā atbalsta.

4. Regulas 3. pantā minēto restrukturizācijas atbalstu izmaksā divās daļās:

— 40 % 3. panta 2. punktā minētā tirdzniecības gada jūnijā,

un

— 60 % nākamā tirdzniecības gada februārī.

Tomēr Komisija var nolemt otrajā ievilkumā minēto maksājumu sadalīt divās daļās:

— pirmais maksājums nākamā tirdzniecības gada februārī

un

— otrais maksājums vēlāk, kad restrukturizācijas fondā ir iemaksāti vajadzīgie papildu finanšu līdzekļi.

5. Komisija var izlemt atlikt 6., 7., 8. un 9. pantā minētā atbalsta izmaksu līdz tam, kad restrukturizācijas fondā ir iemaksāti vajadzīgie finanšu līdzekļi.

11. pants

Pagaidu restrukturizācijas maksājums

1. Tie uzņēmumi, kuriem piešķirtas kvotas, maksā pagaidu restrukturizācijas maksājumu katrā tirdzniecības gadā par kvotas tonnu.

Par kvotām, kuras, sākot no noteiktā tirdzniecības gada, uzņēmums atbilstīgi 3. panta 1. punktam ir atteicis, šajā tirdzniecības gadā un turpmākajos tirdzniecības gados nemaksā pagaidu restrukturizācijas maksājumu.

2. Cukuram un inulīna sīrupam ir noteikta šāds pagaidu restrukturizācijas maksājums:

— 126,40 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gada kvotas tonnu,

— 173,8 EUR par 2007./2008. tirdzniecības gada kvotas tonnu.

12. pants

Sīki izstrādāti noteikumi

— 113,3 EUR par 2008./2009. tirdzniecības gada kvotas tonnu.

Attiecīgajā tirdzniecības gadā pagaidu restruktūrizācijas maksājumu izoglikozi nosaka 50 % apmērā no pirmajā apakšpunktā noteiktās summas.

Sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas ieviešanai un jo īpaši 3. pantā paredzētās prasības un pasākumus, kas vajadzīgi pārejas perioda grūtību pārvarēšanai, pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 13. pantā Regulā (EK) Nr. 1258/1999, vai – no 2007. gada 1. janvāra – saskaņā ar procedūru, kas minēta 41. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 1290/2005.

3. Dalībvalsts atbild Kopienai par pagaidu restruktūrizācijas maksājumu ievākšanu to teritorijā.

13. pants

Īpaši pasākumi

Dalībvalsts maksā pagaidu restruktūrizācijas maksājumu restruktūrizācijas fondā divās daļās:

Pasākumus, kas ārkārtas gadījumos ir vajadzīgi un attaisnojami, lai atrisinātu īpašas praktiskas problēmas, pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 13. pantā Regulā (EK) Nr. 1258/1999, vai – no 2007. gada 1. janvāra – saskaņā ar procedūru, kas minēta 41. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 1290/2005.

— 60 % līdz attiecīgā tirdzniecības gada 31. martam

un

Tādos pasākumos var izdarīt atkāpes no dažām šīs regulas daļām, bet tikai tādā apjomā un tādā laikposmā, kādā tas noteikti nepieciešams.

— 40 % līdz turpmākā tirdzniecības gada 30. novembrim.

14. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1290/2005

4. Ja pagaidu restruktūrizācijas maksājums nav izmaksāts līdz paredzētajam datumam, Komisija, apspriežoties ar Lauksaimniecības fondu komiteju, atskaita summu, kas līdzvērtīga nesamaksātajam restruktūrizācijas maksājumam, no mēneša avansa par attiecīgās dalībvalsts izdevumiem, kas minēti 14. panta 1. punktā un 15. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 1290/2005. Pirms lēmuma pieņemšanas Komisija dod dalībvalstij iespēju divu nedēļu laikā iesniegt savus apsvērumus. Padomes Regulu (EK) Nr. 2040/2000 ⁽¹⁾ 14. panta noteikumus nepiemēro.

Regulu (EK) Nr. 1290/2005 groza šādi:

5. Pagaidu restruktūrizācijas maksājumu kopumu, kas maksājams atbilstīgi 3. pantam, dalībvalsts piešķir tās teritorijā esošajiem uzņēmumiem saskaņā ar attiecīgajā tirdzniecības gadā piešķirto kvotu.

1) Regulas 3. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu

“e) restruktūrizācijas atbalstu, dažādošanas atbalstu, papildu dažādošanas atbalstu un pārejas posma atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restruktūrizācijai Kopienā (*) 3., 6., 7., 8. un 9. pantā.

Uzņēmumi pagaidu restruktūrizācijas maksājumus maksā divās daļās:

(*) OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp.”

— 60 % līdz attiecīgā tirdzniecības gada februāra beigām,

2) Regulas 34. pantu groza šādi:

— 40 % līdz turpmākā tirdzniecības gada 31. oktobrim.

a) panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

(1) OV L 244, 29.9.2000., 27. lpp.

“c) pagaidu restruktūrizācijas summas, kas iekasētas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 320/2006.”

- b) panta 2. punktā vārdus “summas, kas minētas 1. punkta a) un b) apakšpunktā” aizstāj ar “summas, kas minētas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā”;

- c) iekļauj šādu punktu:

“3) Šīs regulas noteikumus piemēro *mutatis mutandis* šā panta 1. punktā minētajiem piešķirtajiem ieņēmumiem.”

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2006. gada 1. jūlija. Tomēr 12. un 13. pantu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. februārī.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. PRÖLL
